

Lovforslag nr. L 00

Folketinget 2015-16 (2. samling)

FremSAT den 26. februar 2016 af kulturministeren (Bertel Haarder)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, lov om leje og lov om leje af almene boliger

(Frit valg af tv-distributør, distribution af digital radio m.v.)

§ 1

I lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 255 af 20. marts 2014, som ændret ved lov nr. 1517 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. Overskriften før § 3 affattes således:

»Distribution af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale radio- og tv-sendemuligheder«

2. I § 3, stk. 1, indsættes efter "digitale": " radio- og".

3. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Ejere af fællesantenneanlæg samt ejere af ejendomme, ejerforeninger, andelsboligforeninger eller lignende i det omfang de indgår aftale med ejere af fællesantenneanlæg om fælles programforsyning, skal sikre, at husstande efter anmodning fritages for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning i anlægget, herunder etablering, forbedring og drift af anlægget, jf. dog stk. 2 og 3. Fritagelse skal ske med et varsel svarende til de til enhver tid gældende regler om ret til opsigelse af aftaler om løbende tjenesteydelser i lov om forbrugeraftaler.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan husstande pålægges at betale til etablering, forbedring og drift af fællesantenneanlæg, der ejes af ejeren af ejendommen, ejerforeningen, andelsboligforeningen eller lignende, ligesom husstande kan pålægges at betale rimelige omkostninger ved den administration, som ejere af ejendomme, ejerforeninger, andelsboligforeninger eller lignende har i forbindelse med et fællesantenneanlæg.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan husstande pålægges at betale til etablering, forbedring og drift af fællesantenneanlæg, der ikke ejes af ejeren af ejendommen, ejerforeningen, andelsboligforeningen eller lignende, hvis anlægget ud over pro-

gramforsyning også benyttes til fremføring af andre elektroniske kommunikationstjenester i ejendommen eller foreningen.

Stk. 4. Stk. 1 finder ikke anvendelse for anlæg, hvor det teknisk ikke er muligt at frakoble enkelte husstande.

Stk. 5. Ejere af fællesantenneanlæg må ikke opstille vilkår m.v., der i kraft af kobling mellem modtagelse af programforsyning og modtagelse af andre tjenester eller på anden vis hindrer husstande i at udøve den i stk. 1 nævnte ret eller hindrer ejere af ejendomme, ejerforeninger, andelsboligforeninger eller lignende i at efterkomme husstandes anmodning om fritagelse efter stk. 1.

Stk. 6. En husstand, der har benyttet sig af fritagelsesmuligheden i stk. 1, må ikke på ny forpligtes til tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 7. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om fritagelse for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, jf. stk. 1-6 og § 7 b.«

4. Efter § 7 a indsættes:

»§ 7 b. Slots- og Kulturstyrelsen fører tilsyn med overholdelse af § 6 a, stk. 1-6, samt regler udstedt i medfør af stk. 7, såfremt forholdet ikke kan indbringes for andet administrativt klageorgan i medfør af lov om leje og lov om leje af almene boliger. Slots- og Kulturstyrelsens kan på baggrund af sit tilsyn træffe afgørelser vedrørende § 6 a, stk. 1-6, samt regler udstedt i medfør af stk. 7. Slots- og Kulturstyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

5. I § 41, stk. 1, nr. 1, indsættes efter "digitale": " radio- og".

6. I § 42, stk. 1, nr. 2, indsættes efter "digitale": " radio- og".

7. I § 47, stk. 1, 1. pkt., udgår ", jordbaserede digitale tv-sendeligheder" og ", jf. dog stk. 2".

8. I § 47 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale radio- og tv-sendemuligheder, hvortil der er udstedt distributionstilladelse i henhold til § 3, stk. 1, eller stk. 4, og som hører under dansk myndighed, skal lade sig registrere hos Radio- og tv-nævnet, jf. dog stk. 3.«

Stk. 2-4 bliver herefter til stk. 3-5.

9. I § 47, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter ”stk. 1, 1. pkt.”: ”, og stk. 2.”

10. I § 47, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres ”stk. 1 og 2” til: ”, stk. 1-3” og efter ”seerne” indsættes: ”, lytterne”.

11. I § 87, stk. 1, 1. pkt. og 3. pkt., ændres ”3 måneder” til: ”6 måneder”.

12. I § 92 a, stk. 1, indsættes efter ”fordelingen af tilskud,”: ”regnskabsaflæggelse og revision,”.

13. I § 93, stk. 1, nr. 6, indsættes efter ”§ 47, stk. 1” : ”og 2”.

§ 2

I lov om leje, jf. lovbekendtgørelse nr. 809 af 1. juli 2015, foretages følgende ændring:

1. § 46 c, stk. 1, 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»For lejemål, hvor lejeren under iagttagelse af reglerne i § 6 a i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og de i medfør af § 6 a, stk. 7, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed udstedte regler har fravalgt tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, eller hvor lejeren har individuelt valg af elektroniske kommunikationstjenester, skal den enkelte lejer dog kun betale for de programmer eller de elektroniske kommunikationstjenester, som lejeren har adgang til. Har lejeren fravalgt tilslutning til og betaling for programforsyning i et fællesantenneanlæg, som ejes af andre end udlejer, kan lejeren ikke pålægges at betale til etablering, forbedring og drift af anlægget, bortset fra rimelige udgifter til administration. Ejers fællesantenneanlægget af andre end udlejer, og benyttes anlægget også til fremføring af andre elektroniske kommunikationstjenester, kan alle husstande uanset fravalg af fælles programforsyning pålægges at betale til etablering, forbedring og drift, herunder administration af anlægget.«

§ 3

I lov om leje af almene boliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 961 af 11. august 2010, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 439 af 6. maj 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 62, stk. 1, 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»For lejemål, hvor lejeren under iagttagelse af reglerne i § 6 a i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og de i medfør af § 6 a, stk. 7, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed udstedte regler har fravalgt tilslutning til og betaling for fælles tv-forsyning, eller hvor lejeren har individuelt valg af elektroniske kommunikationstjenester, skal den enkelte lejer dog kun betale for de programmer eller de elektroniske kommunikationstjenester, som lejeren har adgang til. Har lejeren fravalgt tilslutning til og betaling for programforsyning i et fællesantenneanlæg, som ejes af andre end udlejer, kan lejeren ikke pålægges at betale til etablering, forbedring og drift af anlægget, bortset fra rimelige udgifter til administration. Ejers fællesantenneanlægget af andre end udlejer, og benyttes anlægget også til fremføring af andre elektroniske kommunikationstjenester, kan alle husstande uanset fravalg af fælles programforsyning pålægges at betale til etablering, forbedring og drift, herunder administration af anlægget.«

2. I § 62, stk. 2, ophæves 4. pkt.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2016.

Stk. 2. Er der før 1. juli 2016 indgået aftale mellem ejeren af et fællesantenneanlæg og en tv-distributør eller programudbyder eller mellem ejeren af en ejendom, en ejerforening, andelsboligforening eller lignende og ejeren af et fællesantenneanlæg om fælles programforsyning, der gennem vilkår m.v. hindrer husstande i at udøve den i § 6 a, stk. 1 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, nævnte ret eller hindrer ejere af ejendomme, ejerforeninger, andelsboligforeninger eller lignende i at efterkomme husstandes anmodning om fritagelse efter § 6 a, stk. 1, får forpligtelsen i § 6 a, stk. 1, først virkning fra det tidligste af følgende tidspunkter:

- 1) aftalens udløb eller
- 2) udgang af en periode, der svarer til aftalens opsigelsesvarsel, regnet fra den 1. oktober 2016 eller det senere tidspunkt, hvor aftalen tidligst kan opsiges fra.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Baggrund
3. Hovedpunkter i lovforslaget
 - 3.1. Frit valg af tv-distributør
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Kulturministeriets overvejelser
 - 3.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2. Distribution af digital radio
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Forlængelse af opbevaringspligt
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.4. Bemyndigelse til udstedelse af regler om regnskab og revision af projekt- og aktivitetstilskud
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 5.1. Frit valg af tv-distributør
 - 5.2. Distribution af digital radio
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema.

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås det at indføre en forpligtelse til at sikre, at husstande med de i forslaget nærmere beskrevne undtagelser får mulighed for at blive fritaget fra tilslutning til fælles programforsyning i fællesantenneanlæg og betaling hertil. Som udgangspunkt gælder, at husstande kan fritages for betaling til såvel selve programforsyningen som de med det pågældende anlæg forbundne faste udgifter. Husstande kan dog fortsat for visse anlæg forpligtes til at betale til faste udgifter ved anlægget, ligesom husstande generelt – uanset fravalg af fælles programforsyning – kan forpligtes til at betale til rimelige udgifter forbundet med ejendomssejeres og foreningers administration af en fælles programforsyning. Forslaget indebærer ændringer i såvel radio- og fjernsynsloven som lov om leje og lov om leje af almene boliger.

Herudover foreslås der i radio- og fjernsynsloven tilvejebragt hjemmel til, at Radio- og tv-nævnet efter udbud kan udstede tilladelse til et foretagende (en såkaldt gatekeeper) til at distribuere digital radio (DAB) ved hjælp af jordbase-rede digitale radiosendemuligheder.

Endelig foreslås varigheden af forpligtelsen i radio- og fjernsynsloven for radio- og tv-foretagender til at opbevare programmer forhøjet fra 3 til 6 måneder i overensstemmelse

med medieansvarsloven, ligesom der i radio- og fjernsynsloven foreslås en ændring af kulturministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om tilskudsadministration, så den også omfatter regler om regnskab og revision.

2. Baggrund

Formålet med lovforslaget er at sikre borgerne størst mulig frihed til selv at kunne vælge det udbud af radio- og tv-programmer, der passer bedst til husstandens behov, samtidig med at konkurrencen på tv-distributionsmarkedet vil blive øget. Forslaget er en opfølgning på aftalen om en vækstpakke mellem den daværende regering (Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre), Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fra juni 2014.

I en del ejendomme og foreninger er der i dag etableret en eller anden form for fælles programforsyning. Dette er således ganske sædvanligt i private og almene udlejningsejendomme, private andelsboligforeninger og ejerforeninger, og det ses også i grundejerforeninger og lignende. Fælles programforsyning i en ejendom eller forening leveres via et fællesantenneanlæg.

Fællesantenneanlæg er i den gældende radio- og fjernsynslovs § 2, stk. 2, defineret som ”fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, som anvendes til privat beboelse”.

I nogle ejendomme og foreninger er alle husstande forpligtet til at deltage i og betale til en fælles programforsyning, mens det i andre ejendomme og foreninger er overladt til den enkelte husstand selv at beslutte, om husstanden vil deltage i den fælles programforsyning. Blandingsmodeller, hvor husstandene er forpligtet til at modtage og betale for en basisforsyning (grundpakke) med mulighed for individuelt tilvalg, er også forekommende. Formålet med at indgå aftaler om fælles programforsyning er, at der kan være økonomiske fordele herved for ejendomme og foreninger i de konkrete aftaler, ligesom husstande ikke selvstændigt behøver indgå aftaler om programforsyning.

Blandt andet på baggrund af de øgede tekniske muligheder for at frakoble enkelte husstande fra en fælles programforsyning samt et øget ønske om fleksible programforsyningsløsninger til den enkelte husstand har de bindinger, der kan være for husstande, som er tilsluttet fælles programforsyning, gennem de senere år været i fokus – bl.a. i kredsen af partier bag de indgåede mediepolitiske aftaler.

I Mediaaftale 2011-2014 blev det således besluttet at se på, om de gældende regler på boligområdet fortsat er hensigtsmæssige, herunder i hvilket omfang de enkelte husstandes muligheder for frit valg af programforsyning vil kunne styrkes. Det blev i den forbindelse forudsat, at eventuelle regelændringer ikke måtte medføre øgede udgifter for lejerne. Endvidere blev det forudsat, at der i givet fald skulle etableres overgangsordninger til sikring af, at ejerne af eksisterende fællesantenneanlæg ikke kom økonomisk i klemme. Tilsvarende blev det i Mediaaftale 2012-2014 varslet, at der kunne blive behov for via lovgivning at give øget mulighed for individuelt valg af tv-distributør.

Forslaget om at indføre hjemmel til, at en gatekeeper kan distribuere digital radio ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder, skal ses på baggrund af, at det, jf. Mediaaftale 2015-2018, er en mediepolitisk målsætning at give befolkningen de bedste muligheder for at benytte de mange nye tilbud, som de teknologiske fremskridt og globaliseringen giver os mulighed for. Med henblik på at sikre grundlaget for, at den danske befolkning kan få adgang til et øget radioudbud, foreslås der indført hjemmel i radio- og fjernsynsloven til, at en gatekeeper kan distribuere digital radio ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder.

3. Hovedpunkter i lovforslaget

3.1. Frit valg af tv-distributør

3.1.1. Gældende ret

Radio- og fjernsynsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 255 af 20. marts 2014 med senere ændringer, indeholder i §§ 5-9 bestemmelser, der regulerer distribution af lyd- og billedprogrammer i fællesantenneanlæg. Disse bestemmelser omhandler imidlertid alene forpligtelser for ejere af fællesantenneanlæg i forhold til den rent tekniske fordeling af programmer i det givne anlæg samt i forhold til fordeling af visse programmer i anlægget (de såkaldte must carry-reg-

ler). Radio- og fjernsynsloven regulerer således for nærværende ikke spørgsmål relateret til husstandes tilslutning til fællesantenneanlæg.

Et fællesantenneanlæg er i radio- og fjernsynslovens § 2, stk. 2, defineret som ”fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, som anvendes til privat beboelse”. Definitionen omfatter ikke bare traditionel infrastruktur (COAX-kabler), men også moderne fiberanlæg, i det omfang sådanne benyttes til fremføring af flow-tv, det vil sige tv, som ses på et af programforetagendet fastlagt tidspunkt på traditionelle tv-platformer (analogt, DVB-C, DVB-T eller IP multicast signal). Fi-be-ranlæg, der ikke benyttes til fremføring af flow-tv, betragtes ikke som fællesantenneanlæg i radio- og fjernsynslovens forstand, uagtet at det via sådanne anlæg er muligt at modtage lyd- og billedprogrammer via internettet.

Der er i dag mulighed for at etablere en fælles programforsyning i alle boligformer. Programforsyningen leveres af en tv-distributør, dvs. typisk et kommercielt foretagende eller en større antenneforening, der distribuerer (radio og) tv. Tv-distributøren kan i visse tilfælde samtidig være ejer af fællesantenneanlægget, mens anlægget i andre tilfælde ejes af ejeren af den pågældende ejendom, en ejerforening, andelsboligforening eller lignende eller af et andet kommercielt foretagende (eksempelvis et selskab, der etablerer bredbåndsinfrastruktur via fiberanlæg).

En fælles programforsyning etableres i almene boligafdelinger, private andelsboligforeninger, ejer- og grundejerforeninger ved, at et flertal blandt beboerne på beboermødet eller generalforsamlingen træffer beslutning om at etablere en fælles programforsyning. Det kan ske ved enten selv at etablere et fællesantenneanlæg, der programforsynes fra en tv-distributør, eller ved at lade tv-distributøren eller et andet kommercielt foretagende stå for etablering og drift af anlægget, mens foreningen helt eller delvist står for opkrævning af betaling fra de husstande, der er koblet til anlægget. Dette adskiller sig ikke fra andre beslutninger, som træffes i sådanne fællesskaber om driften af ejendommen hhv. foreningen. Er der således under iagttagelse af de beboerdemokratiske regler, der gælder i den pågældende afdeling eller forening, truffet en lovlig beslutning om at etablere en fælles programforsyning, omfatter denne som udgangspunkt alle beboere i ejendommen hhv. foreningen. Med en sådan beslutning følger en pligt til at deltage i betalingen af de med den fælles programforsyning forbundne udgifter, dvs. både udgifter til selve anlægget og udgifter til programforsyning heraf. I praksis ses dog ofte, at der med den trufne beslutning er åbnet mulighed for helt eller delvist fravalg af programpakker.

I private udlejningsejendomme beror en eventuel fælles programforsyning i ejendommen på aftale mellem lejer og udlejer. Det vil således være fastsat i lejeaftalen, hvis lejeren er forpligtet til at deltage i en fælles programforsyning og i givet fald i hvilket omfang.

En fælles programforsyning er typisk forbundet med både faste og variable udgifter, jf. nærmere herom i afsnit 3.1.3.

Efter gældende regler i kapitel VII A i lov om leje (lejeloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 809 af 1. juli 2015, kan udlejer forlange de nødvendige og rimelige udgifter til etablering, forbedring og drift, herunder udgifter til administration, af eget fællesantenneanlæg og programforsyning udefra refunderet hos lejerne. Udgifterne fordeles ligeligt på de lejemaal i ejendommen, der som følge af aftale mellem udlejer og lejer er forpligtet til at bidrage til den fælles programforsyning, jf. ovenfor. I ejendomme, hvor lejer har individuelt valg af programudbud, skal den enkelte lejer dog kun betale for de programmer, lejer har adgang til. For at sikre, at der ikke betales boligstøtte til lejerens udgifter til programforsyning m.v., må udgifterne ikke indeholdes i huslejen, men skal opgøres særskilt på huslejeopkrævningsen. Eventuel uenighed mellem lejer og udlejer om betaling af antennebidrag afgøres af huslejenævnet.

Stort set tilsvarende bestemmelser gælder efter lov om leje af almene boliger (almenlejeloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 961 af 11. august 2010 med senere ændringer. Kompetencen til at afgøre eventuelle uenigheder om betaling af antennebidrag er dog her tillagt beboerklagenævnet.

I private andelsboligforeninger er der ikke lovregler, som hjemler en pligt for andelshaveren til at betale til en fælles programforsyning. Medlemmerne af en andelsboligforening påtager sig i kraft af medlemskabet af foreningen en række forpligtelser af økonomisk art, herunder betaling af antennebidrag, hvis der i foreningen er truffet beslutning om en fælles programforsyning. Det er således – og helt i overensstemmelse med den selvbestemmelsesret, som i mange henseender kendetegner andelsboligformen – overladt til andelsboligforeningerne selv at bestemme, hvordan afholdte udgifter til en fælles programforsyning betales af andelshaverne. Ligesom i de to lejelove er der dog regler i andelsboligloven, som har til formål at sikre, at der ikke kan ydes boligstøtte til udgifter til programforsyning m.v. En sådan bestemmelse findes i § 7 a i lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber (andelsboligloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 447 af 21. marts 2015.

For ejerlejligheder gælder efter lov om ejerlejligheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1713 af 16. december 2010, at der uadskilleligt fra ejendomsretten til lejligheden hører rettigheder og forpligtelser, herunder af økonomisk art, for ejeren, som deltager i et fællesskab, der omfatter samtlige ejere (ejerforeningen). Som følge heraf kan en ejer af en ejerlejlighed være forpligtet til at deltage i betalingen af udgifter til en fælles programforsyning. I ejerlejlighedsloven er der ingen bestemmelser om betaling af antennebidrag.

For andre ejerboliger er der ingen lovgivning, der regulerer eventuel tilslutning til og betaling for en fælles programforsyning. Ejerboliger kan eksempelvis være pålagt medlemskab af en grundejerforening i kraft af tinglyste servitutter. I så fald kan enkelte husstande som følge af en beslutning

truffet i grundejerforeningen pålægges at bidrage til en fælles programforsyning.

3.1.2. Kulturministeriets overvejelser

I forlængelse af de mediepolitiske aftaler, jf. afsnit 2, har Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter (nu Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet), Erhvervs- og Vækstministeriet, herunder Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Finansministeriet og Kulturministeriet nærmere overvejet konsekvenserne af at give husstande mulighed for at fravælge en eventuel fælles programforsyning og betaling hertil. Som led heri er de økonomiske konsekvenser for husstandene undersøgt af konsulentfirmaet Deloitte og efterfølgende af konsulentfirmaet Incentive.

I en rapport fra Deloitte fra juni 2013 blev det anslået, at ca. 650.000 husstande ud af de i alt ca. 2,6 mio. husstande i Danmark har fælles programforsyning. Det svarer til ca. 25 pct. af husstandene. Det vurderes i undersøgelsen, at det særligt er almene boliger, andelsboliger og kollegier, der har en fælles programforsyning, mens det samme gør sig gældende for en mindre andel af private udlejningsejendomme. De 650.000 er baseret på de i alt ca. 1 mio. husstande, der bor i etageboliger eller på kollegier, og medtager således ikke fritliggende boliger (parcelhuse m.v.). Da disse også kan være tilsluttet en fælles programforsyning, f.eks. i kraft af medlemskab af en grundejerforening, ligger skønnet på 650.000 husstande formentlig i underkanten.

Deloitte anslog desuden, at ca. 130.000 ud af de ca. 650.000 husstande har en fælles programforsyning via et ældre såkaldt sløjfeanlæg, hvor der kun kan leveres én og samme forsyning til alle tilkoblede husstande. Her er det således ikke teknisk muligt for den enkelte ejendom eller forening at koble enkelte husstande fra den fælles løsning, medmindre der investeres i nye anlæg.

Deloitte's analyse viste endelig, at ca. 45 pct. af husstandene med fælles programforsyning ville skulle betale 28-52 pct. mere, hvis de valgte samme tv-pakke ved et individuelt tv-valg med en uforandret prisstruktur. Særligt for husstande med en lille tv-pakke ville der kunne blive tale om prisstigninger (anslået ca. 50 kr. om måneden), mens prisen for husstande med større pakker ikke ville ændres mærkbart.

Som et tillæg til Deloitte's analyse blev – som opfølgning på vækstpakken fra juni 2014 – igangsat en undersøgelse af, om øget frit valg af tv-distributør vil føre til bedre og billigere programforsyninger for forbrugerne. Denne yderligere undersøgelse skulle blandt andet undersøge forbrugernes såvel som foreningernes og udlejernes reaktioner på frit valg – et forhold, som ikke indgik i Deloitte's undersøgelse.

Tillægsanalysen blev gennemført af Incentive efter opdrag af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og blev offentliggjort i april 2015. I analysen estimeres, at anslået 15 pct. af de husstande, der i dag har fælles programforsyning, vil fravælge denne og enten købe et billigere produkt (7 pct.) eller kun modtage gratiskanaler via en stueantenne, alternativt

helt fravælge tv (8 pct.). Herved vurderes de at kunne opnå en væsentlig besparelse (149 kr. pr. måned i snit), samtidig med at der skabes et bedre match mellem deres tv-præferencer og den programforsyning, de betaler for. De resterende 85 pct. vil ifølge Incentive ønske at fortsætte i en fælles løsning. Som en konsekvens af indførelse af fravalgsmulighed vurderes nogle ejendomsejere og foreninger imidlertid at ophøre med at tilbyde en fælles programforsyning. På den baggrund anslås, at kun 66 pct. også fremover vil kunne fortsætte med at modtage fælles programforsyning. De resterende ca. 19 pct. af husstandene, der uanset fravalgsmulighed har et ønske om at fortsætte i en fælles programforsyning, vil ikke få mulighed for det, fordi ejendommen eller foreningen stopper med at tilbyde den. For disse vil den tvungne overgang til en anden tilsvarende programforsyning ifølge Incentive betyde en merudgift på gennemsnitlig 37 kr. pr. måned. For de 66 pct., der fortsætter i en fælles tv-løsning, vurderede Incentive, at der vil blive tale om en meget begrænset månedlig merudgift på i snit 7 kr., der skyldes, at husstandene forudsættes at kunne fritages for betaling af faste udgifter ved anlægget, hvorved disse skal fordeles på færre husstande.

Baseret på Deloitte's overslag over antallet af husstande, der i dag har fælles programforsyning, og hvor det vil være teknisk muligt at framelde sig denne (520.000 husstande), vurderer Incentive i rapporten, at husstandene vil kunne opnå en samlet besparelse på mellem 35 mio. kr. og 115 mio. kr., alt afhængig af hvor mange der vælger et alternativ til den fælles programforsyning (heri ses ikke medregnet etableringsomkostninger i forbindelse med et eventuelt skifte til en anden tv-distributør, idet tv-distributørerne ofte har kampagner, hvor etableringen er gratis). Det bemærkes i den forbindelse, at den samlede besparelse alt andet lige vil kunne være lidt højere, da Incentive's analyse baserer sig på Deloitte's skøn over antal husstande med fælles programforsyning og således ikke medtager fritliggende boliger. Endvidere bemærkes, at beregningen af besparelserne for husstande baserer sig på nogle forudsætninger vedrørende husstandenes betaling til faste omkostninger forbundet med en fælles programforsyning (i rapporten forudsat at udgøre i snit 55 kr. pr. husstand pr. måned), der ikke svarer til forudsætningerne i nærværende lovforslag, jf. nærmere herom i afsnit 3.1.3. Endelig bemærkes, at analysen ikke ser på de dynamiske effekter af en mulighed for at framelde sig en fælles programforsyning. Et færre antal tilsluttede husstande i den enkelte ejendom eller forening vil kunne betyde, at den tv-distributør, der forsyner ejendommen hhv. foreningen med tv-programmer, på kort sigt vil forsøge at modvirke en reduceret indtjening ved at sætte prisen op for de husstande, der fortsat er tilsluttet. Distributørens mulighed herfor må dog antages at blive begrænset af en styrket konkurrence på tv-markedet. Hvis beboere i ejendomme og foreninger ikke længere bindes til en given distributør, vil det give nye distributører adgang til at levere tv til disse forbrugere. Det kan have effekt på priserne i nedadgående retning.

Det vurderes at have en positiv effekt på konkurrencen på tv-markedet, hvis alle husstande i ejendomme og foreninger får mulighed for selv at beslutte, om husstanden vil deltage i den fælles programforsyning. Det skyldes, at den enkelte husstand herved får mulighed for at skifte tv-distributør uafhængigt af ejendomsejeren hhv. foreningen, hvorved der skabes mere dynamik i markedet. Derudover får husstandene flere valgmuligheder, fordi de også kan få programforsyning fra en tv-distributør, der alene leverer til individuelle husstande.

Da der således vurderes at være overvejende positive konsekvenser af at give husstande mulighed for at fravælge en fælles programforsyning, foreslås denne mulighed sikret ved lov.

Det findes mest hensigtsmæssigt at fastsætte en generel regulering af spørgsmålet i radio- og fjernsynsloven, da reguleringen skal omfatte samtlige boligformer m.v., hvor husstande for nærværende kan være pålagt tilslutning og betaling til en fælles programforsyning via et fællesantenneanlæg. Boliglovgivningen regulerer således efter gældende ret som nævnt i afsnit 3.1.1. alene spørgsmål om betaling til fælles programforsyning for private udlejningsboliger samt almene boliger, men ikke andre boligtyper, hvorimod radio- og fjernsynsloven i forvejen indeholder bestemmelser, der retter sig mod ejere af fællesantenneanlæg generelt. Som en konsekvens af den foreslåede ændring af radio- og fjernsynsloven må der foretages nødvendige ændringer i lov om leje og lov om leje af almene boliger. Der vurderes alene at være et behov for ændringer i lejeloven og almenlejeloven.

3.1.3. Den foreslåede ordning

Der foreslås på baggrund af ovenstående i radio- og fjernsynsloven som en hovedregel indarbejdet en generel forpligtelse for ejere af fællesantenneanlæg, som defineret i radio- og fjernsynslovens § 2, stk. 2, til at sikre, at husstande efter anmodning fritages fra tilslutning til og betaling for en fælles programforsyning i anlægget. Ejere af fællesantenneanlæg kan være både private og almene udlejere, ejerforeninger, private andelsboligforeninger, grundejerforeninger e.l. samt virksomheder som f.eks. kommercielle tv-distributører, elselskaber e.l.

En forpligtelse til at tilslutte sig og betale for fælles programforsyning er imidlertid ikke altid et anliggende mellem en husstand og ejeren af det pågældende fællesantenneanlæg. Husstande kan således efter gældende ret som nævnt i afsnit 3.1.1. være forpligtet til at bidrage til fælles programforsyning i kraft af en lejeaftale eller tvungent, eksempelvis servitutbestemt, medlemskab af en forening, selv om anlægget ejes af eksempelvis en kommerciel tv-distributør. Den foreslåede forpligtelse for ejere af fællesantenneanlæg til at sikre husstande mulighed for at kunne fritages for tilslutning til og betaling for programforsyning i et fællesantenneanlæg foreslås derfor tilsvarende at gælde for ejere af ejendomme, ejerforeninger, andelsboligforeninger eller lignende, i det

omfang de indgår aftale med ejere af fællesantenneanlæg om fælles programforsyning.

I praksis vil forpligtelsen være rettet mod den, der reelt har forpligtet husstanden til tilslutning til og betaling for den fælles programforsyning. Det foreslås i tilknytning hertil, at der ikke gennem fastsættelse af vilkår mv. må lægges hindringer i vejen for husstandes reelle mulighed for fritagelse, f.eks. at levering af et internetprodukt til de husstande, der ønsker fritagelse, betinges af, at der tillige aftages en tv-pakke e.l. (koblingssalg). Endvidere vil fritagelse for tilslutning til den fælles programforsyning ikke kunne betinges af, at der betales et vederlag e.l.

Forpligtelsen til at sikre en husstand fritagelse fra tilslutning til og betaling for en fælles programforsyning gælder ikke for de anlæg, hvor det ikke er muligt at til- og frakoble husstande (de såkaldte sløjfeanlæg). Disse anlæg er således ikke omfattet af forslaget.

En fælles programforsyning er forbundet med både faste og variable omkostninger. Faste omkostninger omfatter omkostninger forbundet med etablering, forbedring og drift af selve anlægget. Disse omkostninger ligger som udgangspunkt fast, uafhængigt af hvor mange husstande der er tilsluttet anlægget. Udgifter til administration og lignende anses i denne sammenhæng som faste, uagtet at de kan påvirkes af eventuelle til- og fravalg til den fælles programforsyning.

Variable omkostninger er omkostninger, der varierer med antal tilsluttede husstande, hvilket typisk er omkostninger til selve programforsyningen, herunder rettighedsbetaling til CopyDan.

Efter lovforslaget vil husstandes ret til efter anmodning at blive fritaget for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning i et fællesantenneanlæg som udgangspunkt gælde generelt og omfatte både de faste og de variable omkostninger. Varslingen af fritagelsen foreslås at følge de til enhver tid gældende regler om ret til opsigelse af aftaler om løbende tjenesteydelser i lov om forbrugeraftaler.

Retten til fritagelse vil, hvad angår de variable omkostninger, være ubetinget og gælde uanset fællesantenneanlæggets nærmere karakter. Dette gælder dog ikke i forhold til sløjfeanlæg, jf. ovenfor.

For så vidt angår de faste omkostninger, er der derimod behov for at skelne mellem anlæg med hensyn til ejerskab og egenskaber, således at husstandene i nogle situationer fortsat kan pålægges at betale til de faste omkostninger ved den fælles programforsyning.

For traditionelle fællesantenneanlæg, der ejes af kommercielle tv-distributører e.l., og som alene kan benyttes til forsyning med tv, er det vurderingen, at distributørerne vil træffe deres beslutninger om etablering og drift af anlæg til fælles programforsyning ud fra almindelige kommercielle betragtninger og uden at være sikret et fast kundegrundlag, ligesom

det gælder for de dele af distributørens anlæg, der forsyner enkelthusstande, der ikke indgår i en fælles programforsyning. For disse traditionelle anlæg vil der derfor efter forslaget ikke kunne pålægges husstande at betale til etablering, forbedring og drift af anlægget.

Hvor fællesanlægget er ejet af ejeren af en privat eller almen udlejningsejendom (udlejer) eller af en forening, kan anlægget anses som en del af ejendommens hhv. foreningens fællesfaciliteter, som alle husstande i ejendommen hhv. foreningen betaler til uanset omfanget af den enkeltes benyttelse. I dag dækkes de faste omkostninger ved sådanne anlæg over antennebidraget, fællesudgifterne, foreningskontingentet eller lignende. Alle tilsluttede husstande betaler typisk hertil – også i de tilfælde, hvor der består mulighed for at fravælge programforsyningen.

Det vurderes, at det i praksis vil rumme betydelige udfordringer for en udlejer eller en forening, hvis de enkelte husstande kan fritages for at bidrage til finansiering af de faste omkostninger, som er afholdt til etablering m.v. af et anlæg, der er en del af ejendommens hhv. foreningens egne fællesfaciliteter.

For det første vil indførelse af en mulighed for at opnå fritagelse for at betale til de faste omkostninger kræve løbende (om)beregning af antennebidrag. Udgiften for den enkelte tilsluttede husstand vil således løbende ændre sig, alt afhængigt af hvor mange husstande der aktuelt er tilsluttet den fælles programforsyning. Dette vil indebære en betydelig meradministration for udlejer eller foreningen. For det andet vil det kunne sætte en negativ spiral i gang, da en stigning i antallet af ikke-tilsluttede må antages at føre til en højere betaling for de tilsluttede, hvilket potentielt vil kunne virke inciterende for flere frameldinger. På sigt er der således risiko for, at den fælles programforsyning helt vil ophøre, uagtet at en stor andel af husstandene i ejendommen hhv. foreningen ønsker fortsat at være tilsluttet.

Derfor foreslås det som en undtagelse til den generelle fritagelsesmulighed, at alle husstande – også de som fravælger fælles programforsyning – fortsat kan forpligtes til at betale til faste omkostninger, der er forbundet med etablering, forbedring og drift af anlægget, hvis dette ejes af udlejer eller foreningen.

For fællesantenneanlæg, der ejes af andre end udlejer eller foreningen, ses der i dag praktiseret mange forskelligartede aftaler mellem udlejer hhv. forening og anlægsejeren om betaling for den fælles tv-forsyning.

I nogle tilfælde køber udlejer eller foreningen en fuldpakke fra en kommerciel tv-distributør til samtlige husstande og opkræver betaling fra husstandene herfor via et antennebidrag eller foreningskontingentet. I andre tilfælde købes alene en grundpakke med mulighed for, at den enkelte husstand kan tilkøbe yderligere programforsyning direkte fra tv-distributøren. Husstandenes betaling udgør i disse situationer et samlet beløb til dækning af både faste og variable omkost-

ninger ved programforsyningen, uden at det er specificeret, hvordan den samlede betaling fordeler sig på hhv. betaling for etablering mv. af anlægget og betaling for programforsyning. Der ses også ordninger, hvor al programforsyning er et individuelt anliggende, således at den enkelte husstand alene er pligtig til at bidrage til finansiering af de af udlejeren eller foreningen afholdte faste omkostninger til fællesantenneanlægget.

Det er i stadig stigende grad den samme fysiske infrastruktur, der benyttes til forsyning af ejendomme og foreninger med både tv og bredbånd (internet). For de pågældende anlæg, der efter loven er at betragte som fællesantenneanlæg, jf. definitionen heraf, er det ikke muligt i praksis at afgøre, om nettet fortrinsvis benyttes til forsyning af ejendomme og foreninger med tv eller bredbånd.

Udviklingen ses således at gå i retning af, at tv-distributører og andre anlægsejere (eksempelvis elselskaber) udskiller deres faste omkostninger ved selve anlægget og fakturerer et bidrag til finansiering heraf separat over for husstandene sammen med opkrævning af eventuel betaling for forsyningen med tv hhv. bredbånd. I nogle tilfælde kan der i en periode være pligt for de tilsluttede husstande til at aftage for et nærmere fastsat beløb, idet husstanden frit kan vælge, om beløbet bruges til tv eller bredbånd.

Det vurderes at kunne få negative konsekvenser for udrulningen af ny og hurtig bredbåndsinfrastruktur i Danmark, hvis den ønskede sikring af husstandes mulighed for at kunne fravælge fælles programforsyning får den konsekvens, at ejerne af sådanne anlæg ikke fortsat kan sikre deres investeringer heri ved at indgå kollektive aftaler med udlejere og foreninger.

Det er med lovforslaget ikke hensigten at påvirke investeringsincitamentene for udrulning af højhastighedsbredbånd, og det foreslås på den baggrund som en undtagelse til den generelle fritagelsesmulighed, at udlejere og foreninger fortsat kan indgå aftaler, der medfører, at husstande kan pålægges at betale til faste omkostninger ved etablering, vedligeholdelse og drift af sådanne blandede anlæg. Det afgørende er, at husstanden ikke forpligtes til at aftage programforsyning via anlægget.

Efter gældende regler i lejelovene (lov om leje, lov om leje af almene boliger og lov om midlertidig regulering af boligforholdene) kan udlejeren forlange udgifter til administration af fællesantennen refunderet hos samtlige lejere. Det er ikke hensigten at ændre ved det, jf. nærmere herom i bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1, og § 3, nr. 1. Det foreslås derfor præciseret i radio- og fjernsynsloven, at alle husstande i ejendomme og foreninger, hvor der er etableret fællesantenneanlæg, også fremover vil kunne afkræves et beløb til dækning af udlejers eller foreningens udgifter til administration af fællesantennen. Dette gælder både i ejendomme og foreninger, hvor de selv ejer fællesantenneanlægget, og i ejendomme og foreninger, hvor en tv-distributør eller andre ejer anlægget.

For så vidt angår klager over manglende efterlevelse af bestemmelserne, forudsættes det også fremover at gælde, at huslejenævnet og beboerklagenævnet træffer afgørelse i tvister om lejerens betaling til fællesantenne m.v. efter henholdsvis lejeloven og almenlejeloven. Det foreslås, at Slots- og Kulturstyrelsen bliver tilsynsmyndighed i forhold til husstande i andels- og ejerboliger, og at tilsynsvirksomheden bl.a. vil blive gennemført med udgangspunkt i eventuelle klager, men at styrelsen også kan tage en sag op af egen drift. Styrelsen kan som tilsynsmyndighed afgive henstillinger og træffe afgørelser i klager over manglende efterlevelse af reglerne, som led i tilsynet. Hvis en af disse tre myndigheder modtager en klage fra en husstand, som myndigheden ikke er klageinstans for, vil den pågældende myndighed være forpligtet til at videresende klagen til den relevante myndighed (huslejenævn, beboerklagenævn eller Slots- og Kulturstyrelsen).

De foreslåede nye bestemmelser i radio- og fjernsynsloven medfører behov for ændringer i lov om leje og lov om leje af almene boliger, jf. forslaget §§ 2 og 3. Der henvises til de specielle bemærkninger herom.

Kulturministeren vil med lovforslaget få hjemmel til at fastsætte nærmere regler om fritagelse for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, jf. nærmere herom i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 3.

Herudover er det forventningen, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i samarbejde med bl.a. de involverede ministerier udarbejder en nærmere vejledning til ejere af fællesantenneanlæg, udlejere, foreninger og husstande.

Det bemærkes afslutningsvis, at Kulturministeriet sammen med øvrige involverede ministerier og styrelser vil følge udviklingen på området og foretage en evaluering af de nye regler og deres virkning, når de har været gældende i to år.

3.2. Distribution af digital radio

3.2.1. Gældende ret

Den gældende radio- og fjernsynslovs kapitel 2 omhandler, hvem der har ret til at distribuere lyd- og billedprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendemuligheder. Distributionen af lyd- og billedprogrammer via jordbaserede digitale tv-sendemuligheder kan alene finde sted med tilladelse fra Radio- og tv-nævnet efter udbud. Undtaget herfra er dog DR, TV 2 DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder, som uden udbud kan meddeles tilladelse efter ministerens nærmere bestemmelse.

Efter de gældende regler kan der alene opnås tilladelse til udøvelse af jordbaseret programvirksomhed for radioforetagender efter udbud foretaget af Radio- og tv-nævnet, jf. radio- og fjernsynsloven § 45, stk. 1. Udøvelse af radiovirksomhed ved hjælp af radioanlæg forudsætter således i dag en programtilladelse i henhold til radio- og fjernsynslovgivningen og en frekvenstilladelse i henhold til frekvenslovgivningen.

3.2.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Partierne bag Mediaaftale 2015-2018 har besluttet, at sendemulighederne til landsdækkende jordbaseret digital kommerciel radio skal udbydes til en gatekeeper. De landsdækkende digitale radiosendemuligheder, som skal stilles til rådighed for kommerciel landsdækkende radiovirksomhed, skal således udbydes til ét operatørselskab med henblik på distribution af landsdækkende kommerciel radioprogramvirksomhed. Gatekeeperen vil på forretningsmæssige vilkår skulle drive den jordbaserede digitale radioplattform for kommercielle radioudbydere.

Ligesom for distribution af tv-programmer via jordbaserede digitale tv-sendemuligheder kan der for radio blive tale om distribution af programmer, der i forvejen distribueres på anden måde, for eksempel via FM-frekvenser eller via nettet.

Udøvelse af digital radiovirksomhed ved hjælp af jordbaserede sendemuligheder, som er tildelt en gatekeeper, vil med lovforslaget kræve, at radioprogramudbyderen registreres som udøver af digital radioprogramvirksomhed hos Radio- og tv-nævnet. Desuden vil udsendelse af jordbaseret digital radioprogramvirksomhed forudsætte, at der indgås aftale med det foretagende, som opnår tilladelse til distribution af radioprogrammer ved hjælp af sendemulighederne til jordbaseret digital radio.

Det foreslås på denne baggrund, at lovens kapitel 2 om distribution af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendemuligheder udvides til også at omfatte distribution af lydprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder. De nærmere regler for rettelse og gennemførelse af et udbud af radiosendemulighederne vil blive fastlagt i bekendtgørelsesform efter drøftelse med partierne bag den mediepolitiske aftale.

Alternativet til at udbyde de jordbaserede digitale sendemuligheder til en gatekeeper er at udbyde sendemulighederne enkeltvis og give de radioforetagender, der opnår programtilladelse, ansvar for i sammenslutning at etablere og drive sendenet i et sendesamvirke. Det vil fortsat efter lovændringen være muligt at drive jordbaserede digitale radiosendenet via en sendesamvirkekonstruktion, hvilket for nærværende er tilfældet for det kommende regionale DAB blok 3-sendenet og de eksisterende landsdækkende DAB-sendenet. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 2.

3.3. Forlængelse af opbevaringspligt

3.3.1. Gældende ret

Den gældende § 87, stk. 1 i radio- og fjernsynsloven, indeholder en forpligtelse for DR, de regionale TV 2-virksomheder, indehavere af tilladelse til programvirksomhed og registrerede foretagender til at optage og opbevare alle programmer i 3 måneder, ligesom det kan pålægges foretagendet at opbevare programmerne i længere tid.

En tilsvarende opbevaringspligt for DR, TV 2 DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder og foretagender, der har tilladelse til eller er registrerede til at udøve radio- eller fjernsynsvirksomhed m.v., findes i medieansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 914 af 11. august 2014, jf. § 7, stk. 1 og 2. Det fremgår af denne bestemmelse, at redaktøren skal sikre, at der på forsvarlig måde opbevares en kopi af alle udsendelser i 6 måneder. Uanset at denne frist er udløbet, skal kopi af udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage eller rejst sag, opbevares, indtil 6 måneder efter sagen er afgjort. Opbevaringspligten består, så længe en sag behandles ved Pressenævnet eller domstolene.

3.3.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Medieansvarslovens frister var tidligere 3 måneder, men blev pr. 1. januar 2014 ændret til de nuværende 6 måneder, jf. lovbekendtgørelse nr. 914 af 11. august 2014. Begrundelsen for ændringen var en sammenhæng med en generel forlængelse af klagefrister i medieansvarsloven, da det fremgik af Pressenævnets årsberetning for 2012, at der hvert år afvises klager, som er indgivet efter udløbet af klagefristen, og at der således hvert år er et antal sager, hvor der har været et ønske om at klage over et massemedie til Pressenævnet, men hvor det – af den ene eller anden årsag – ikke er nået inden for fristerne.

I lyset af at fristerne for at klage i medieansvarsloven blev ændret, blev det tillige fundet nødvendigt at foreslå opbevaringspligten i medieansvarsloven forlænget for at undgå, at der vil kunne opstå tilfælde, hvor der klages til Pressenævnet, men hvor Pressenævnet ikke kan nå at give radio- eller fjernsynsforetagendet meddelelse om, at der er indgivet en klage, inden den gældende opbevaringspligt på 3 måneder er udløbet.

Det foreslås at bringe radio- og fjernsynslovens opbevaringspligt i overensstemmelse med medieansvarslovens tilsvarende bestemmelser om opbevaringspligt, hvorfor det foreslås at ændre radio- og fjernsynslovens § 87 fra en opbevaringspligt på 3 måneder til 6 måneder.

3.4. Bemyndigelse til udstedelse af regler om regnskab og revision af projekt- og aktivitetstilskud

3.4.1. Gældende ret

Den gældende § 92 a i radio- og fjernsynsloven indeholder bemyndigelse for kulturministeren til at fastsætte regler om fordelingen af tilskud, vilkår for anvendelse af tilskud og indsendelse af ansøgninger m.v. vedrørende tilskud, der udbetales i medfør af lovens §§ 11 a og 43.

Bestemmelsens nuværende formulering blev fastlagt ved lov nr. 1531 af 21. december 2010 om økonomiske og administrative forhold for modtagere af driftstilskud fra Kulturministeriet, der samlede Kulturministeriets regler om regnskab og revision for så vidt angår driftstilskud i én lov og dermed ændrede ordlyden af radio- og fjernsynslovens § 92 a til den

nuværende formulering. Før denne lovændring indeholdt bestemmelsen ud over det nuværende desuden bemyndigelse til at fastsætte regler om regnskabsaflæggelse, revisionskompetence og revisionens udførelse m.v.

Ændringen af § 92 a var derfor en konsekvensrettelse som følge af, at lovgivningen på Kulturministeriets område vedrørende tilskudsansværelsen samledes i en lov.

3.4.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Lov om økonomiske og administrative forhold for modtagere af driftstilskud fra Kulturministeriet vedrører udelukkende driftstilskud. Regnskab og revision af projekt- og aktivitetstilskud fra Kulturministeriet er dermed ikke reguleret af denne lov. Det må bero på en fejl, at der med konsekvensrettelsen af § 92 a ved lov om økonomiske og administrative forhold for modtagere af driftstilskud fra Kulturministeriet ikke blev taget højde for, at § 92 a fortsat skulle indeholde en bemyndigelse til fastsættelse af regler vedrørende regnskabsaflæggelse og revision af projekt- og aktivitetstilskud fra Kulturministeriet.

Med forslaget genindsættes kulturministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om fordelingen af tilskud, vilkår for anvendelse af tilskud og indsendelse af ansøgninger m.v. vedrørende tilskud, der udbetales i medfør af lovens §§ 11 a og 43, til også at omfatte regler om regnskabsaflæggelse og revision.

Hermed skabes der hjemmel til reglerne om regnskab og revision for så vidt angår projektilskud i medfør af radio- og fjernsynsloven, jf. bkg. nr. 1479 af 22. december 2014 om regnskab og revision af projekt- og aktivitetstilskud fra Kulturministeriet.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Muligheden for fravalg af fælles programforsyning vil ikke have konsekvenser for det offentlige udgifter til boligstøtte, da husstandenes udgifter til programforsyning i form af antennebidrag e.l. ikke er støtteberettiget.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige ved forslaget vurderes på den baggrund udelukkende at relatere sig til afgørelse i tvister om, hvorvidt ejere af fællesantenneanlæg hhv. foreninger o.l. overholder forpligtelsen efter lovforslaget.

Som nævnt i afsnit 3.1.3. forudsættes huslejenævnet og beboerklagenævnet også fremover at træffe afgørelse i tvister om lejerens betaling til fællesantenne m.v. Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet vurderer, at indførelse af en mulighed for lejere for at fravælge fælles programforsyning vil medføre en meget begrænset stigning i antallet af tvister mellem udlejere og lejere. I modsat retning trækker, at lejere, som tidligere har haft en tvist med udlejer angående betalingen og størrelsen af antennebidraget, nu får mulighed

for at vælge den fælles antenneløsning fra. Derved fjerner lovforslaget tvistpotentialt mellem lejer og udlejer for så vidt angår de lejere, som benytter sig af fravalgsmuligheden. Dette vil alt andet lige på sigt føre til færre tvister. Det vurderes, at de to effekter vil udligne hinanden. Det bemærkes i øvrigt, at antallet af sager i huslejenævn og beboerklagenævn ligger på et meget lavt niveau, og at lovforslaget ikke vil ændre på dette. Forslaget forventes på den baggrund ikke at medføre øgede udgifter for huslejenævn og beboerklagenævn, idet det bemærkes, at der i sagens natur er knyttet nogen usikkerhed til denne vurdering.

Tilsvarende er det Kulturministeriets vurdering, at antallet af klager til Slots- og Kulturstyrelsen fra husstande i andels- og ejerboliger vil være meget begrænset. Sager vil formentlig primært vedrøre tilfælde, hvor en andelsboligforening, ejerforening eller grundejerforening (der mange gange alene er baseret på frivillig arbejdskraft) ikke er opmærksom på lovgivningen. Den ekstra opgave for Slots- og Kulturstyrelsen vurderes på den baggrund at kunne rummes inden for givne økonomiske rammer.

Efter lovforslaget får kulturministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om fritagelse for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, jf. nærmere herom i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 3. Herudover er det, jf. afsnit 3.1.3. hensigten, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i samarbejde med bl.a. de involverede ministerier udarbejder en nærmere vejledning til ejere af fællesantenneanlæg, udlejere, foreninger og husstande, ligesom der lægges op til gennemførelse af en evaluering, når reglerne har virket i to år.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1. Frit valg af tv-distributør

Almene boligorganisationer, andelsboligforeninger, ejerforeninger, grundejerforeninger og lignende betragtes i forhold til opgørelse af erhvervsøkonomiske konsekvenser ikke som en del af erhvervslivet, men som sammenslutninger af borgere.

Lovforslaget vurderes at medføre begrænsede administrative byrder for private udlejere i forbindelse med beboeres eventuelle framelding af en fælles programforsyning. Af den af Deloitte gennemførte analyse fremgår, at knap halvdelen af de private udlejningsboliger har fælles programforsyning. Samtidig vurderes det – som nævnt i afsnit 3.1.2. – i den af Incentive gennemførte analyse, at kun 15 pct. af beboerne vil framelde sig fælles programforsyning med administrative omkostninger for udlejere til følge. Gældende lejekontrakter vurderes ikke at skulle ændres som følge af lovforslaget. Samtidig vil husstandene fortsat – også selv om de fravælger fælles programforsyning – kunne forpligtes til at betale til den private udlejers faste omkostninger til bl.a. admini-

stration af den fælles programforsyning, således at den administrative byrde for udlejer ved håndtering af til- og fremeldinger reduceres.

Da reguleringen i praksis som udgangspunkt retter sig mod den, der reelt har pålagt husstanden bindinger, for så vidt angår tilslutning til og betaling for en fælles programforsyning – dvs. private og almene udlejere samt foreninger – er eventuelle afledte administrative byrder for kommercielle tv-distributører o.l. ikke opgjort.

Den administrative byrde for de private udlejere vurderes på baggrund af ovenstående at være under 4 mio. kr. i løbende årlig byrde, hvorfor lovforslaget ikke skal AMVAB-måles. Byrden for de private udlejere må forventes overvæltet på lejerne via lejernes betaling for udlejerens administration af fællesantennen, jf. den fortsatte mulighed herfor.

Forslaget vil betyde, at samtlige ejere af fællesantenneanlæg, hvor det efter lovforslaget vil være muligt at pålægge husstande at betale til faste omkostninger ved etablering, forbedring og drift af anlægget, fremover vil skulle udskille sådanne omkostninger ved anlægget fra udgifterne ved programforsyning af anlægget. Det er ikke muligt uden detaljeret kendskab til de enkelte anlægsejeres forhold (økonomisystemer mv.) at vurdere, hvilke meromkostninger dette vil kunne indebære for de pågældende anlægsejere. Det bemærkes i den forbindelse, at udviklingen under alle omstændigheder ses at gå i retning af øget gennemsigtighed i forhold til husstandenes betaling for fælles programforsyning.

Forslaget forventes ikke at have andre direkte omkostninger for erhvervslivet. Der vurderes således eksempelvis ikke at være behov for tilpasning af eksisterende fællesantenneanlæg, idet det bemærkes, at de anlæg, hvor det ikke er muligt at til- og frakoble husstande (de såkaldte sløjfeanlæg), ikke er omfattet af lovforslaget.

Forslaget forventes derimod at få afledte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da tv-distributører vil få bedre mulighed for at få nye kunder, der ellers har været bundet til en given tv-distributør. Fravalgsmuligheden vil således føre til en øget konkurrence på markedet for tv-distribution.

Som nævnt vurderes den foreslåede regulering at kunne medføre besparelser for husstandene på kort og ikke mindst lidt længere sigt. Besparelsen vil være forskellig fra husstand til husstand, alt afhængig af deres nuværende tv-forsyning og valg af fremtidig forsyning. Incentive har anslået den samlede besparelse for husstandene (på kort sigt) til mellem 35 mio. kr. og 115 mio. kr., alt afhængig af hvor mange der vælger et alternativ til den fælles tv-forsyning. For de husstande, hvor den fælles programforsyning stopper, har Incentive vurderet, at priserne vil stige. Incentive har ikke vurderet, at priserne vil stige for de husstande, der fastholder fælles programforsyning, ud over en begrænset merudgift, såfremt husstande også skal kunne fritages for betaling af faste omkostninger ved fællesantenneanlæg, hvad der efter lovforslaget kun vil gøre sig delvist gældende.

Den samlede besparelse for husstandene må antages afspejlet i en tilsvarende samlet mindre indtægt for de tv-distributører, der forsyner de pågældende ejendomme og foreninger med tv. Der må i den forbindelse samtidig antages, at muligheden for husstande for at kunne vælge en anden tv-distributør end den nuværende vil føre til omfordeling af indtjening mellem tv-distributørerne.

Det bemærkes, at der knytter sig betydelig usikkerhed til de nævnte anslåede økonomiske konsekvenser af forslaget. Eksempelvis vil den samlede effekt kunne være lidt højere, da Incentives analyse baserer sig på Deloitte's skøn over antal husstande med fælles tv-forsyning og således ikke medtager fritliggende boliger. Endvidere bemærkes, at analysen ikke ser på de dynamiske effekter af en mulighed for at framelde sig en fælles tv-forsyning. Det gælder bl.a. tv-distributørers reaktion på en eventuelt reduceret indtjening i form af en eventuel forhøjelse af pakkepriser o.l. for de husstande, der ønsker at fortsætte med fælles programforsyning, og den effekt på priserne på programforsyning (i nedadgående retning), der kan blive et resultat af den øgede konkurrence mellem tv-distributører.

5.2. Distribution af digital radio

Lovforslaget skaber hjemmel til, at jordbaserede digitale radiosendemuligheder kan udbydes til en gatekeeper. Den kommende gatekeeper vil få rådighed over sendemuligheder til landsdækkende kommerciel radio i DAB blok 1 og ansvar for etablering og drift af sendenet. Gatekeeperen vil desuden bl.a. ud fra vilkårene i distributionstilladelsen kunne beslutte, hvilke radiostationer der kan sende, og hvad prisen herfor skal være. De enkelte radiostationer vil skulle registreres hos Radio- og tv-nævnet.

I forhold til en gatekeepermodel deles udgifterne i sendesamvirke modellen mellem alle de radioforetagender, der har tilladelse i sendenet, og den enkelte radios udgifter afhænger derfor bl.a. af, hvor mange radioer der har programtilladelse. Radioerne kan eventuelt sammen i sendesamvirket indgå aftale med en operatør, der på vegne af radioerne opbygger og driver nettet.

Radiostationernes pris for at anvende sendenet vil hos en gatekeeper formentlig være relativt fast, hvorimod prisen i et sendesamvirke kan være mere usikker, da der skal betales for en forholdsmæssig andel af evt. ledig kapacitet. Den enkelte radiostation vil således hos en gatekeeper bære en relativt lavere risiko end i et sendesamvirke. Den enkelte radiostations administrative byrde vil hos en gatekeeper formentlig være relativt beskedent, da den enkelte radiostation formentlig vil indgå en aftale med gatekeeper, som kan sammenlignes med en lejeaftale. Til sammenligning vil den enkelte radiostations administrative byrde i et sendesamvirke relativt set være større, da alle beslutninger skal træffes i fællesskab med de andre radiostationer, som har programtilladelse, og der skal fastlægges formaliteter ved ind- og udtræden af sendesamvirket.

Hvis DAB-plattformen på et tidspunkt bliver den dominerende platform for radio, vil gatekeeper kunne få en form for monopol på distribution af landsdækkende radio. Det skal i et gatekeeperudbud sikres, at den eksisterende konkurrence-lovgivning kan håndtere denne situation. Såfremt den gældende konkurrencelovgivning ikke kan håndtere denne situation, skal der gennemføres særskilt regulering i bekendtgørelsen om udbuddet af sendemulighederne til en gatekeeper.

På baggrund af ovenstående er det den umiddelbare vurdering, at de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet vil afhænge af, hvilke regler der fastsættes i en kommende bekendtgørelse om udbud af sendemulighederne, samt hvordan gatekeeperens forretning vil udvikle sig. De samlede økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet skønnes ikke at overstige 10 mio. kr. årligt.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Husstandene vil ikke med lovforslaget blive pålagt øgede administrative omkostninger, da det er op til dem selv, om de vil søge fritagelse for tilslutning til og betaling for fælles tv-forsyning.

Almene boligorganisationer, andelsboligforeninger, ejerforeninger og grundejerforeninger vurderes – ligesom de private udlejere, jf. ovenfor – at få øgede administrative omkostninger, i det omfang de administrerer fælles programforsyning. Det er vanskeligt at skønne over de øgede omkostninger i almene boligorganisationer, andelsboligforeninger og ejerforeninger m.v. Dette hænger bl.a. sammen med, at boligorganisationerne og foreningerne kan have organiseret deres fælles programforsyning på forskellig vis. Den foreslåede bestemmelse om, at husstande – også selvom de fravælger den fælles programforsyning – fortsat kan tilpligtes til at betale til boligorganisationernes og foreningernes faste omkostninger til administration, vil dog i et vist omfang modvirke de øgede omkostninger.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden 24. november 2015 til den 4. januar 2016 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: A2012, Advokatrådet, Aller Media A/S, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, ANR, Bauer Media, BBC, Berlingske Media, BFE, BL – Danmarks Almene Boliger, Bonnier Publications A/S, Borch Teknik, BOSAM, Boxer TV ApS, Brancheforum Digitale Medier c/o BFE, Broadcast Dialogue, Broadcast Magazine, Canal Digital Danmark A/S, Copydan, CRAOL (The Community Radio Forum of Ireland), Danmarks Lejerforeninger, Dansk Andelsbolig Analyse, Dansk Annoncør-

forening (DAF), Dansk Blindesamfund, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Journalistforbund, Dansk Student Tv Forening, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Boligadvokater, Danske Døves Landsforbund, Danske Filminstruktører, Danske Handicaporganisationer, Danske Medier, Danske Mediers Forum, Danske Regioner, Danske Udlejere, Dantoto Racing Live, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Kristne Producentkomité, Det Centrale Handicapråd, Det ny Kanal 1, Digitaler Rundfunk, DIGI-TV A/S, DILEM (Danske Idebaserede Lokale Elektroniske Medier), Dk4, Dommerfuldmægtigforeningen, DR, Egmont International Holding A/S, Ejendomsforeningen Danmark, Ejerlejlighedernes Landsforening, EMAP (East Midland Allied Press), Energistyrelsen, Erhvervsstyrelsen, FMQB (Friday Morning Quarterback), Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forenede Danske Antenneanlæg, Foreningen Radio Hirtshals – Skaga FM, FTVS – Fællesrådet for tv-sendesamvirker i Danmark, Global Radio, Globus Guld, Gold FM ApS., GRAMEX, Grundejernes Investeringsfond, Haymarket, HI3G, Huslejenævns- og Beboerklagenævnsforeningen, Højbjergens Lokalradio/-Højbjergens Weekendradio, Højesteret, Høreforeningen, Håndværksrådet, International Receiver Company, IT-Branchen, ITEK – Dansk Industri, JP/Politikens Hus, Kanal Hovedstaden, Kanal 23, Kanal Plus Nordsjælland, Klein Report, KODA, Kommunernes Landsforening (KL), Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kreativitet & Kommunikation, Kulturstyrelsen, Landsforeningen for beskikkede advokater, Lejernes Landsorganisation, Limfjord Plus, Media UK, MetroXpress A/S, MTG TV A/S, Nordisk Film, NRJ Scandinavia, Ophavsretligt Forum, Penton, Pop FM, Producentforeningen, Vestre Landsret, Østre Landsret, Radio 1, Radio 100FM (Kolding m.fl.), Radio 24Syv, Radio 3 (Nyborg), Radio ABC, Radio Alfa, Radio Als, Radio AURA, Radio Ballerup, Radio Charlie, Radio Diablo/Radio ALFA Sydlyn, Radio Favorit FM (tidl. Guld FM), Radio Favrskov, Radio Globus, Radio go! FM, Radio Holstebro, Radio Horsens, Radio Horsens Classic, Radio Ink, Radio Klitholm, Radio Køge, Radio Limfjord, Radio Luna, Radio M, Radio Mojn/Radio 100FM, Radio Nord, Radio- og tv-nævnet, Radio Rødovre, Radio SLR, Radio Soft, Radio Solskin, Radio SydhavsØerne Guld, Radio Today, Radio Viborg, Radio VLR Fredericia, RadioMedia, Radioszene, Radiozentrale, Retspolitisk Forening, Retsikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Ringkøbing Guld FM, Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer, Sammenslutningen af lokale radio- og tv-stationer, Samrådet for Ophavsret, SBS TV A/S, SBS-Net, Sendesamvirket i København, Silkeborg Guld, Skagen Nærradio, Skala FM, Solo FM, Stofa A/S, Sø- og Handelsretten, TDC, Teleklagenævnet, Telenor, Telia Danmark, Teracom (Broadcast Service Danmark A/S), TV 2/Bornholm, TV 2 DANMARK A/S, TV 2/FYN, TV 2/Lorry, TV 2/Nord, TV 2/ØST, TV 2/Østjylland, TV 3 A/S, TV MIDTVEST, TV SYD, UBOD, Vestkyst FM, Viasat, Viborg Favorit FM, VLR (Kolding), WAOO, YOUSEE.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Slots- og Kulturstyrelsens merudgifter i forbindelse med behandling af klager fra husstande over manglende mulighed for at framelde sig fælles programforsyning vurderes at være meget begrænsede og vil kunne rummes inden for givne økonomiske rammer. Forslaget ventes samlet set ikke at indebære merudgifter for huslejenævn og beboerklagenævn.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Det vurderes, at Slots- og Kulturstyrelsen forpligtelse til at behandle klager over manglende mulighed for at framelde sig fælles programforsyning vil betyde en begrænset forøgelse af klagesagsbehandlingen for styrelsen. Forslaget vil kunne rummes inden for styrelsens givne økonomiske rammer. På samme måde kan udvidelsen af beføjelsen for beboerklagenævnet og lejenævnet i begrænset omfang øge sagsmængden. Forslaget ventes samlet set ikke at indebære merudgifter for huslejenævn og beboerklagenævn.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Konkurrencen på markedet for tv-distribution vil blive øget til fordel for de tv-distributører, der i dag er begrænset af husstandenes manglende mulighed for at framelde sig fælles programforsyning.	<p>Lovforslaget ventes fsva. frit valg af tv-distributør at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, dels i kraft af øgede administrative byrder og eventuelle omkostninger ved udskillelse af faste omkostninger ved programforsyningen, dels i kraft af en samlet reduktion i de kommercielle tv-distributørers indtjening samt omfordeling af denne mellem tv-distributører som følge af øget konkurrence. Påvirkningen af indtjeningen vil afhænge af husstandenes reaktion på adgangen til at blive fritaget for fælles programforsyning.</p> <p>De samlede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet som følge af den foreslåede model for distribution af digital radio vil afhænge af de regler, der fastsættes i en kommende udbudsbekendtgørelse, men skønnes ikke at overstige 10 mio. kr. årligt.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	De administrative konsekvenser for radioforetagender ved den foreslåede model for distribution af digital radio vurderes at væ-	Lovforslaget vurderes at medføre begrænsede administrative byrder for private udlejere i forbindelse med beboeres eventuelle framelding af fælles tv-

	re mindre end ved den nuværende sendesamvirkemodel.	forsyning. Den løbende byrde vurderes at være mindre end 4 mio. kr. årligt.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Borgerne pålægges som udgangspunkt ikke administrative byrder. Almene boligorganisationer, andelsboligforeninger, ejerforeninger og grundejerforeninger vil kunne få øget administration i forbindelse med husstandes til- og framelding til fælles programforsyning, alt afhængig af niveauet heraf.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Radio- og fjernsynslovens kapitel 2 om distribution af lyd- og billedprogrammer indeholder under overskriften ”Distribution af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendemuligheder” særlige bestemmelser i §§ 3 og 4 om denne form for distribution.

Det foreslås at ændre overskriften over § 3 til ”Distribution af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale radio- og tv-sendemuligheder”.

Med forslaget udvides overskriften for § 3 således, at det fremgår, at bestemmelserne i §§ 3 og 4 udvides til også at omfatte distribution ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 2.

Til nr. 2

Efter § 3 i radio- og fjernsynsloven gælder, at distribution af danske og udenlandske lyd- og billedprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendenet kun kan ske med tilladelse fra Radio- og tv-nævnet.

Det foreslås, at bestemmelsen udvides til også at omfatte radio, således at distribution af lydprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder alene kan finde sted med tilladelse fra Radio- og tv-nævnet.

Formålet med ændringen er at etablere hjemmel til at kunne udbyde jordbaserede digitale radiosendemuligheder til en gatekeeper.

Det er tanken at udbyde de til rådighed værende digitale radiosendemuligheder i DAB blok 1 til en operatør med henblik på distribution af radioprogrammer mv. Det forudsættes, at operatøren efter nærmere fastsatte regler, jf. nedenfor,

administrerer sendekapaciteten og herunder indgår aftaler med danske og udenlandske udøvere af radioprogramvirksomhed om distribution af deres programmer. Det forudsættes videre, at etableringen og driften sker på forretningsmæssige vilkår. Nærmere regler vil blive fastsat i bekendtgørelsesform efter drøftelse med partierne bag den mediepolitiske aftale for 2015-2018.

De gældende regler om eventuel betaling af koncessionsafgift for distribution af jordbaserede digitale tv-sendemuligheder i radio- og fjernsynslovens § 4 finder også anvendelse for en tilladelsehaver til distribution af lydprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder.

Der er tradition for, at indehavere af programtilladelser til samme sendemulighed samarbejder om etablering og drift af sendenet i såkaldte sendesamvirker. Sendesamvirker skal heller ikke fremover have distributionstilladelse, da programtilladelsehaverne, som udgør sendesamvirket, ifølge deres respektive tilladelser er forpligtet til at udøve programvirksomhed, hvilket omfatter udsendelse af lyd- og billedprogrammer til almenheden ved hjælp af radioanlæg, jf. radio- og fjernsynslovens § 2, stk. 1.

Det samarbejde, som DR og indehaverne af programtilladelserne til FM 4, FM 5 og FM 6 har om udsendelse af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder, er at sidestille med et sendesamvirke, da udsendelsen sker på baggrund af DR's forpligtelser til at udøve programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder (jf. DR's public service-kontrakt) og de forpligtelser til at udøve programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale sendemuligheder, som fremgår af programtilladelserne til FM 4, FM 5 og FM 6.

Til nr. 3

Radio- og fjernsynsloven indeholder ikke i dag bestemmelser, der regulerer spørgsmål vedrørende husstandes tilslutning til og betaling for fælles programforsyning.

Det foreslås, at der i loven indsættes en ny paragraf 6 a med bestemmelser i stk. 1-6 vedrørende husstandes mulighed for at blive fritaget for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning i fællesantenneanlæg, herunder omkostnin-

ger til etablering, forbedring og drift af anlægget samt en hjemmelsbestemmelse i stk. 7 til kulturministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser om fritagelse for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, jf. stk. 1-6.

Formålet med bestemmelsen i § 6 a, stk. 1, er at sikre, at husstande efter anmodning fritages for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, der leveres via et fællesantenneanlæg.

I en del ejendomme og foreninger er der etableret en eller anden form for fælles programforsyning. Dette er således sædvanligt i private og almene udlejningsejendomme, private andelsboligforeninger og ejerforeninger, og det ses også i grundejerforeninger og lignende. Fælles programforsyning i en ejendom eller forening leveres via et fællesantenneanlæg. Fællesantenneanlæg er i radio- og fjernsynslovens § 2, stk. 2, defineret som fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, som anvendes til privat beboelse. Definitionen omfatter ikke bare traditionel infrastruktur (COAX-kabler), men også moderne fiberanlæg i det omfang sådanne benyttes til fremføring af flow-tv (analogt DVB-C, DVB-T eller IP multicast signal). Fiberanlæg, der ikke benyttes til fremføring af flow-tv, betragtes ikke som fællesantenneanlæg i radio- og fjernsynslovens forstand, uagtet at det via sådanne anlæg er muligt at modtage lyd- og billedprogrammer via internettet. I nogle ejendomme og foreninger er alle husstande forpligtet til at deltage i og modtage fælles programforsyning.

En fælles programforsyning etableres i almene boligafdelinger, private andelsboligforeninger samt grundejer- og ejerforeninger ved, at et flertal blandt beboerne på beboermødet eller generalforsamlingen træffer beslutning om at etablere en fælles programforsyning. En sådan beslutning omfatter som udgangspunkt alle beboere i ejendommen hhv. foreningen. Med en sådan beslutning følger en pligt til at deltage i betalingen af de med programforsyningen forbundne udgifter, dvs. både udgifter til selve anlægget og som oftest også udgifter til programforsyning heraf.

Bestemmelsen i lovforslagets § 6 a, stk. 1, indebærer, at de enkelte husstande som hovedregel får mulighed for at framelde sig en eventuel fælles, pligtsmæssig tilslutning til og betaling for programforsyning, såfremt de anmoder herom. Dette uanset at et flertal af beboerne på f.eks. en generalforsamling har truffet beslutning om fælles programforsyning omfattende alle husstande.

Forpligtelsen til at sikre, at husstande fritages for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning i fællesantenneanlægget, retter sig, jf. bestemmelsens 1. pkt., mod ejeren af det fællesantenneanlæg, der forsyner de pågældende husstande med tv. Ejeren af fællesantenneanlægget kan være ejeren af den pågældende ejendom, en ejerforening, andelsboligforening eller lignende. Det kan også være en tv-distributør eller et andet kommercielt foretagende (eksempelvis et elselskab).

Af bestemmelsens stk. 1 fremgår, at forpligtelsen også retter sig mod dem, der måtte have indgået aftale med ejere af fællesantenneanlæg om fælles programforsyning, og som følge af en sådan aftale har forpligtet de pågældende husstande til at tilslutte sig og betale til den fælles programforsyning. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor en tv-distributør ejer fællesantenneanlægget og har indgået aftale med f.eks. en andelsboligforening, hvorefter andelsboligforeningen i kraft af en beslutning på generalforsamlingen forpligter alle foreningens medlemmer til at tilslutte sig og betale til den fælles programforsyning. I disse tilfælde påhviler forpligtelsen til at sikre fritagelse for tilslutning ifølge stk. 1 ikke blot ejeren af fællesantenneanlægget, men også den forening m.v., der har indgået aftale med ejeren af fællesantenneanlægget. I praksis vil forpligtelsen være rettet mod den, der reelt har forpligtet husstanden til tilslutning til og betaling for den fælles programforsyning, dvs. som hovedregel ejeren af den pågældende ejendom eller den forening, husstanden er medlem af.

Der henvises i øvrigt til bestemmelsen i § 7 b (lovforslagets § 1, nr. 4) om tilsyn og til bemærkningerne til lovforslagets § 4 for så vidt angår forholdet til aftaler om fælles programforsyning, der er indgået ved lovens ikrafttræden.

Af bestemmelsens 2. pkt. fremgår, at fritagelsen efter 1. pkt. skal ske med et varsel svarende til de til enhver tid gældende regler i lov om forbrugerftaler om ret til opsigelse af aftaler om løbende tjenesteydelser (for nærværende lovens §§ 28 og 29).

Baggrunden for bestemmelsen er at sikre, at husstande kan fritages fra den fælles programforsyning med et varsel, der er rimeligt både i forhold til husstanden og i forhold til ejeren af fællesantenneanlægget henholdsvis udlejeren, ejerforeningen, andelsboligforeningen m.v. Det foreslås derfor, at varsling af fritagelse generelt skal ske svarende til opsigelsesvarslerne i forbrugerftaleloven. Hovedreglen efter den gældende forbrugerftalelov er vedrørende løbende levering af varer eller tjenesteydelser opsigelse med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, når der er gået 5 måneder efter aftalens indgåelse.

Af stk. 2 fremgår at en husstand – uanset fritagelsesmuligheden i § 6 a, stk. 1, – fortsat kan pålægges at betale til etablering, forbedring og drift af selve fællesantenneanlægget, såfremt dette er ejet af ejeren af den pågældende ejendom, ejerforeningen, andelsboligforeningen eller lignende. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at husstande kan pålægges at betale til de omkostninger, som ejere af ejendomme, ejerforeninger, andelsboligforeninger eller lignende har i forbindelse med deres administration af en fælles programforsyning. Det gælder således, uanset om de selv ejer anlægget, eller det ejes af en tv-distributør eller et andet kommercielt foretagende.

Bestemmelsen tager sigte på de tilfælde, hvor et fællesantenneanlæg indgår som en del af ejendommens eller bebyggelsens fællesfaciliteter, og hvor det som nævnt i de almin-

delige bemærkninger afsnit 3.1.3. ville være forbundet med bl.a. betydelige administrative byrder, hvis det ikke længere skulle være muligt at pålægge alle i ejendommen eller foreningen fortsat at bidrage til finansiering af omkostninger vedrørende anlæggets etablering, forbedring og drift. Størrelsen af disse udgifter er som udgangspunkt uafhængig af antal tilsluttede husstande.

Med omkostninger til etablering, forbedring og drift af fællesantenneanlægget menes omkostninger til forrentning og afskrivning af anlægget, vedligeholdelse, administration m.v. Derimod kan omkostninger til programforsyning ikke pålægges en husstand, jf. stk. 1. Det er hensigten, at kulturministeren gives bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler herom, jf. stk. 7.

For så vidt angår udlejeres og foreningers administrationsomkostninger bemærkes, at der for udlejere og foreninger er en vis administration forbundet med et fællesantenneanlæg. Administrationen omfatter i dag beregning og løbende regulering af antennebidrag e.l., der typisk er ens for alle husstande i ejendommen hhv. foreningen. Fremover vil der endvidere skulle foretages til- og frameldinger til den fælles programforsyning. Det vurderes på den baggrund, at det, også i de tilfælde, hvor anlægget ikke er ejet af foreningen, men af f.eks. en kommerciel tv-distributør, vil være rimeligt, hvis alle husstande i ejendomme og foreninger med fælles programforsyning uanset eventuelt fravalg af programforsyning kan forpligtes til at bidrage til betaling for udlejers, ejerforeningens, andelsboligforeningens eller lignendes administration af den fælles programforsyning.

For så vidt angår udgifter til administration bemærkes, at der med nærværende lovforslag ikke foreslås fastsat et specifikt beløb for, hvad der kan anses for at være rimeligt til dækning af udgiften, jf. dog nedenfor.

I gældende lejelov er ikke angivet et specifikt beløb, som udlejer kan beregne sig for administration af fællesantenneanlægget. Der har imidlertid tidligere været sådanne regler i lejeloven. Med lov nr. 380 af 20. maj 1992 om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene, lov om boligbyggeri, lov om boliger for ældre og personer med handicap, lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber og lov om individuel boligstøtte (udgifter til fællesantennes m.v.) blev der i en række boliglove indsat særlige regler om betaling af udgifter til fællesantennes m.v.

Efter disse regler kunne udlejeren eller andelsboligforeningen beregne sig et beløb til dækning af udgifter til administration af fællesantenneanlægget, der svarer til 3 pct. af antennebidraget, dog højst 60 kr. pr. lejemål pr. år. Dette beløb reguleredes én gang årligt med satsreguleringsprocenten.

Ved lov nr. 406 af 31. maj 2000 udgik specifikationen af de enkelte poster på antennebudgettet af loven. I bemærkningerne til disse lovændringer var imidlertid anført, at dette ikke er udtryk for en ændring i størrelsen og arten af de udgifter, udlejeren kan forlange refunderet via antennebidraget.

Med lovforslaget foreslås ikke fastsat et specifikt beløb til dækning af husstandes administration af fællesantenneanlægget. Det forudsættes imidlertid, at et rimeligt administrationsbidrag i 2015-niveau vil kunne være på ca. 100 kr. pr. år. pr. husstand i lighed med praksis på lejeområdet.

Af *stk. 3* fremgår, at husstande, uanset adgangen til fritagelse for fælles programforsyning i medfør af *stk. 1*, kan pålægges at betale til etablering, forbedring og drift af fællesantenneanlæg, der ikke ejes af ejeren af ejendommen, ejerforeningen, andelsboligforeningen eller lignende, hvis anlægget ud over programforsyning også benyttes til fremføring af andre elektroniske kommunikationstjenester i ejendommen eller foreningen.

Bestemmelsen skal, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger, ses på baggrund af, at det i stigende omfang er den samme fysiske infrastruktur, der benyttes til forsyning af husstande med både tv og bredbånd (internet). Det kan være meget vanskeligt at opdele faste omkostninger til etablering, vedligeholdelse og drift af anlægget på hhv. programforsyning og forsyning med bredbånd. Samtidig vurderes det at kunne få negative konsekvenser for udrulningen af ny og hurtig bredbåndsinfrastruktur i Danmark, hvis ikke ejerne af anlæg med blandet benyttelse fortsat kan indgå kollektive aftaler med boligforeninger m.v., der sikrer deres investeringer heri.

Af *stk. 4* fremgår, at *stk. 1* ikke finder anvendelse for de fællesantenneanlæg, hvor det teknisk ikke er muligt at frakoble enkelte husstande.

Bestemmelsen tager sigte på de anlæg, der teknisk er indrettet som såkaldte sløjfeanlæg. Sløjfeanlæg er ældre fællesantenneanlæg, hvor det teknisk kun er muligt at levere én og samme tv-pakke til samtlige tilsluttede husstande.

Ca. 130.000 husstande modtager fælles programforsyning via såkaldte sløjfeanlæg. Det er ikke i disse anlæg muligt at frakoble enkelte husstande. Da sløjfeanlæggene forventes udfaset over de kommende år, vurderes det ikke hensigtsmæssigt at stille krav om at ombygge disse anlæg til fællesantenneanlæg, hvor fravalg for enkelte husstande er muligt.

For fællesantenneanlæg, der teknisk er indrettet som sløjfeanlæg, og hvor individuel tilslutning således ikke er teknisk mulig, forudsættes forpligtelsen til at sikre fritagelse for den fælles programforsyning derfor først at få virkning i takt med, at anlæggene udfases og udskiftes med nye anlæg (stikledningsanlæg), der vil være omfattet af bestemmelsen i *stk. 1*.

Det vil være ejeren af fællesantenneanlægget henholdsvis ejeren af ejendommen, ejerforeningen, andelsboligforeningen eller lignende, der har bevisbyrden for, at et anlæg ikke teknisk giver mulighed for at fritage husstande efter *stk. 1*. For at løfte bevisbyrden kan der evt. rettes henvendelse til den relevante brancheforening m.v. med henblik på at få en uvildig udtalelse om anlæggets tekniske indretning.

Af *stk. 5* fremgår, at ejere af fællesantenneanlæg ikke gennem fastsættelse af vilkår m.v. må hindre husstande i at udøve den i *stk. 1* nævnte ret til at blive fritaget fra tilslutning til og betaling for den fælles programforsyning. Det fremgår desuden af bestemmelsen, at heller ikke ejere af ejendomme, ejerforeninger, andelsboligforeninger eller lignende må hindres i at efterkomme husstandes anmodning om fritagelse efter *stk. 1*. Bestemmelsen hindrer ikke pålæggelse af faste omkostninger efter *stk. 2* og *3*.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at alle husstande får en reel mulighed for at blive fritaget for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning efter *stk. 1*. Det vil f.eks. ikke være tilfældet, hvis levering af et internetprodukt til de husstande, der ønsker fritagelse, betinges af, at der tillige aftages fælles tv-programforsyning (koblingssalg). Endvidere vil fritagelse for tilslutning til den fælles programforsyning ikke kunne betinges af, at der betales et vederlag m.v. (ud over eventuelt sædvanligt betalingsgebyr i forbindelse med framelding).

Af *stk. 6* fremgår, at en husstand ikke på ny må forpligtes til tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, såfremt husstanden har benyttet sig af muligheden for fritagelse fra den fælles programforsyning efter *stk. 1*.

Formålet med bestemmelsen er at undgå, at husstande – eksempelvis i en situation, hvor en forening investerer i et nyt fællesantenneanlæg – eventuelt igen skal anmode om fritagelse efter *stk. 1* med et opsigelsesvarsel og en eventuel bindingsperiode. Det vil således fremadrettet kræve en aktiv tilslutning fra husstanden, såfremt husstanden igen ønsker at deltage i den fælles programforsyning.

Af *stk. 7* fremgår, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om fritagelse for tilslutning og betaling, jf. *stk. 1-6*. Det er hensigten, at bemyndigelsen anvendes til at fastsætte nærmere regler, bl.a. om den praktiske udmøntning af reglen om fritagelse for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, herunder regler om omkostninger til etablering, forbedring og drift af fællesantenneanlæg, regler om sløjfeanlæg, dokumentation, varsling og tilsyn.

Til nr. 4

Slots- og Kulturstyrelsen (det tidligere Kulturstyrelsen) fører i dag tilsyn med overholdelse af radio- og fjernsynslovens § 6, *stk. 1*, (de såkaldte must carry-regler) og nærmere regler om fordeling af billedprogrammer i fællesantenneanlæg udstedt i medfør af § 6, *stk. 2*. Kulturstyrelsen kan i forbindelse med tilsynet meddele påbud til ejere af fællesantenneanlæg om overholdelse af § 6, *stk. 1*, og regler udstedt i medfør af § 6, *stk. 2*. Afgørelser vedrørende § 6, *stk. 1*, og afgørelser efter regler udstedt i medfør af § 6, *stk. 2*, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås med § 7 b, at Slots- og Kulturstyrelsens tilsynsopgave udvides til også at omfatte tilsyn med overholdelse af den foreslåede § 6 a, *stk. 1-6*, samt regler udstedt i medfør af *stk. 7*, såfremt forholdet ikke kan indbringes for andet ad-

ministrativt klageorgan i medfør af lov om leje (huslejenævnet) eller lov om leje af almene boliger (beboerklagenævnet).

Efter gældende ret kan lejere af private lejeboliger klage til huslejenævnet, hvis udlejeren opkræver større beløb end tilladt efter reglerne i lejelovens kapitel VII A om antennebidrag, jf. lejelovens § 46 e. På tilsvarende vis kan lejere af almene lejeboliger indbringe spørgsmål om antennebidrag m.v. for beboerklagenævnet, jf. almenlejelovens § 62, *stk. 4*. Det er ikke hensigten med lovforslaget at ændre på denne retstilstand.

Med lovforslaget udvides huslejenævnets og beboerklagenævnets kompetencer til også at behandle klager fra henholdsvis lejere i private lejeboliger og lejere af almene boliger vedrørende fritagelse fra og betaling for den fælles programforsyning i medfør af § 6 a, *stk. 1*, jf. dette lovforslags §§ 2 og 3 om ændringer i henholdsvis lejelovens § 46 c, *stk. 1*, og almenlejelovens § 62, *stk. 1*, jf. den gældende § 46 e og almenlejelovens § 62, *stk. 4*.

For andre boligformer end private og almene lejeboliger vil en eventuel uenighed om betalingen til en fælles programforsyning efter gældende ret skulle indbringes for domstolene. For andelshavere og ejere findes der således ikke – ligesom for lejere – et administrativt klageorgan, som afgør tvister om betaling af den enkelte andelshavers eller ejers udgifter til fællesantenne.

Det foreslås med § 7 b, at klager fra de husstande, der ikke kan klage til huslejenævnet eller beboerklagenævnet, kan klage til Slots- og Kulturstyrelsen, der fører tilsyn med overholdelse af § 6 a, *stk. 1-6*, samt regler udstedt i medfør af *stk. 7*. Slots- og Kulturstyrelsen fører efter gældende ret tilsyn med ejere af fællesantenneanlæg, for så vidt angår overholdelse af bl.a. must carry-bestemmelserne i radio- og fjernsynslovens §§ 5-9, der retter sig mod ejere af fællesantenneanlæg.

Det er hensigten med lovforslaget, at Slots- og Kulturstyrelsen skal føre tilsyn med ejere af fællesantenneanlæg som f.eks. ejerforeninger, andelsboligforeninger eller lignendes manglende imødekommelse af anmodninger om fritagelse fra tilslutning til og betaling for den fælles programforsyning i fællesantenneanlægget, og om de gældende regler vedrørende opsigelsesvarsler er iagttaget, jf. § 6 a, *stk. 1*, såfremt forholdet ikke kan indbringes for andet administrativt klageorgan i medfør af boliglovgivningen (lov om leje, lov om leje af almene boliger og lov om midlertidig regulering af boligforholdene). Det er hensigten, at Slots- og Kulturstyrelsens tilsyn skal basere sig på klagesager, idet en forudsætning for styrelsens behandling af en klage er, at klager har fået afslag på en anmodning om fritagelse fra fælles programforsyning fra ejeren af det pågældende fællesantenneanlæg eller den, der har pålagt klager at betale til den fælles programforsyning i anlægget (dvs. andelsboligforeningen, ejerforeningen eller grundejerforeningen). Slots- og Kulturstyrelsen kan dog i særlige tilfælde vælge at tage en sag op

af egen drift, eksempelvis hvis styrelsen på baggrund af omtale i medierne eller på anden vis bliver opmærksom på manglende imødekommenhed af anmodninger om fritagelse fra tilslutning til og betaling for fælles programforsyning i fællesantenneanlæg, der umiddelbart ses at være i strid med bestemmelserne i den foreslåede § 6 a, stk. 1.

Derudover vil Slots- og Kulturstyrelsen føre tilsyn med overholdelsen af § 6 a, stk. 2-6, samt regler udstedt i medfør af stk. 7. Dette tilsyn vil ligeledes som udgangspunkt være baseret på klagesager, jf. ovenfor. Slots- og Kulturstyrelsen kan således f.eks. påse, hvorvidt der ved pålæg af udgifter til etablering, forbedring og drift af et fællesantenneanlæg er medtaget udgifter til programforsyning (jf. de særlige undtagelser i stk. 2 og 3 fra den generelle fritagelsesmulighed). Styrelsen vil endvidere kunne påse, om der er tale om et anlæg, hvor det teknisk ikke er muligt at frakoble enkelte husstande (stk. 4), eller hvorvidt en husstand eller en forening gennem vilkår m.v. er hindret i at udøve den i stk. 1, nævnte ret (stk. 5). Endelig vil styrelsen kunne påse, om en husstand på trods af at have benyttet sig af fritagelsesmuligheden på ny pålægges at betale til en fælles programforsyning (stk. 6), samt om der er sket overtrædelser af regler, der måtte være udstedt i medfør af stk. 7.

Derimod er det ikke hensigten med lovforslaget, at Slots- og Kulturstyrelsen skal føre tilsyn med, hvorvidt udgifter til etablering, forbedring og drift, herunder administration, er korrekt beregnet eller til størrelsen heraf.

Det bemærkes, at huslejenævnet og beboerklagenævnet i overensstemmelse med gældende ret har kompetence til at behandle også beregningen og størrelsen af udgifter til etablering og drift, herunder administration vedrørende antennebidrag. Der tilsigtes ingen ændring heri. Der vil således med lovforslaget fremadrettet være forskel på, hvad de respektive klageorganer kan behandle på dette specifikke område.

Styrelsen kan på baggrund af indbragte klager og deres tilsyn i øvrigt afgive henstillinger og træffe afgørelser i klager over manglende efterlevelse af reglerne. Ligesom ved huslejenævnet og beboerklagenævnets afgørelser er det dog ikke muligt at tvangsfuldbyrde styrelsens afgørelser. Parterne vil således skulle indbringe sagen for de almindelige domstole, hvis man ikke er enig i afgørelsen, eller afgørelsen ikke efterleves af ejere af fællesantenneanlæg som f.eks. ejerforeninger, andelsboligforeninger eller lignende, for at afgørelserne kan få virkning. Afgørelsen vil indgå i domstolens grundlag for behandling af sagen.

Det er hensigten, at Slots- og Kulturstyrelsen, huslejenævnet og beboerklagenævnet løbende vil udveksle afgørelser med henblik på at få fastlagt en praksis på området og dermed en ensartethed i afgørelsen af sagerne. Ligeledes vil klager fra en husstand til en myndighed, som ikke er klageinstans for den pågældende husstand, blive fremsendt til den relevante myndighed (huslejenævn, beboerklagenævn eller Slots- og Kulturstyrelsen).

I de tilfælde, hvor der klages til Slots- og Kulturstyrelsen over overtrædelse af § 6 a, stk. 5, kan Slots- og Kulturstyrelsen i særlige tvivlstilfælde anmode Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om en vejledende udtalelse til brug for sagens behandling.

Til nr. 5

Efter den gældende bestemmelse i radio- og fjernsynslovens § 41, stk. 1, nr. 1, har Radio- og tv-nævnet til opgave at træffe afgørelse om tilladelser til distribution af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale tv-senderet, at udstede tilladelser hertil og føre tilsyn med tilladelsehaverens programvirksomhed.

Det foreslås at tilføje jordbaserede digitale radio-senderet til bestemmelsen.

Formålet med bestemmelsen er at udvide Radio- og tv-nævnets kompetence, så nævnet også får til opgave at træffe afgørelse om tilladelse til distribution af danske og udenlandske lyd- og billedprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder, at nævnet udsteder sådanne tilladelser, og at nævnet fører tilsyn med virksomheden. Der er i det hele tale om en opgave, som må ansues i nær sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i radio- og fjernsynsloven § 3 (lovforslagets § 1, nr. 2) om udbud af den omhandlede distribution.

Til nr. 6

Det fremgår af radio- og fjernsynslovens § 42, stk. 1, nr. 2, at Radio- og tv-nævnet har til opgave at registrere foretagender, som udøver programvirksomhed blandt andet ved jordbaserede digitale tv-sendemuligheder, og at føre tilsyn med disse registrerede virksomheders programvirksomhed.

Det foreslås at tilføje foretagender, som udøver programvirksomhed ved jordbaserede digitale radio-sendemuligheder til bestemmelsen herunder forpligtelsen til at føre tilsyn med disse foretagender.

Formålet med bestemmelsen er at præcisere Radio- og tv-nævnets opgaver, så det fremgår, at nævnet får til opgave at registrere foretagender, som udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder, og at føre tilsyn med disse foretagenders programvirksomhed.

Til nr. 7

Efter den gældende bestemmelse i radio- og fjernsynslovens § 47, stk. 1, skal foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af satellit, fællesantenneanlæg, jordbaserede digitale tv-sendemuligheder, kortbølgesendemuligheder, eller øvrige elektroniske kommunikationsnet, og som hører under dansk myndighed, lade sig registrere hos Radio- og tv-nævnet. Undtaget fra registreringskravet er medietjenesteudbydere, der udbyder on demand-audiovisuel programvirksomhed.

Med bestemmelsen udgår registreringskravet for foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendemuligheder.

Formålet med bestemmelsen er at videreføre de gældende bestemmelser om, at foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af satellit, fællesantenneanlæg, kortbølgeanlæg eller øvrige kommunikationsnet, og som hører under dansk myndighed, skal lade sig registrere hos Radio- og tv-nævnet. Krav om registrering ved udøvelse af programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendemuligheder videreføres ligeledes, men udskilles af lovtekniske grunde i et nyt § 47, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 8). Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 8. Bestemmelsen om at medietjenesteudbydere, der udbyder on demand-audiovisuel programvirksomhed omfattet af radio- og fjernsynslovens § 2, stk. 1, nr. 4, kan udøve denne virksomhed uden registrering, videreføres ligeledes.

Til nr. 8

Efter radio- og fjernsynslovens § 47, stk. 1, skal foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendemuligheder, og som hører under dansk myndighed, lade sig registrere hos Radio- og tv-nævnet.

Som det fremgår ovenfor under bemærkningerne til radio- og fjernsynslovens § 47, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 7), videreføres de gældende bestemmelser om udøvelse af programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendet, men foreslås udskilt i et nyt § 47, stk. 2.

Samtidig indføres som noget nyt et krav om, at foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder, på samme måde som foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendemuligheder, skal lade sig registrere hos Radio og tv-nævnet.

Formålet med bestemmelsen er at præcisere, at foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder – på linje med hvad der gælder for foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendemuligheder – skal registreres, hvis de udøver programvirksomhed ved hjælp af sendemuligheder, som der er udstedt en distributionstilladelse til, og de hører under dansk myndighed. Registreringskravet for foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale sendemuligheder, udskilles af lovtekniske grunde i en separat bestemmelse. Registreringskravet indebærer, at man over for Radio- og tv-nævnet skal give en række oplysninger, som er nærmere beskrevet i bekendtgørelse nr. 100 af 28. januar 2010 om programvirksomhed på grundlag af registrering samt on demand-audiovisuel programvirksomhed, f.eks. foretagnets navn og hjemsted, organisationsform, økonomiske forhold m.m.

Til nr. 9

Kulturministeren er efter den gældende bestemmelse i radio- og fjernsynslovens § 47, stk. 3, bemyndiget til at kunne fastsætte nærmere regler om registrering af foretagende omfattet af lovens § 47, stk. 1.

Forslaget indebærer en konsekvensrettelse af bestemmelsen i § 1, nr. 8. Samtidig foreslås bemyndigelsesbestemmelsen udvidet, således at ministeren også kan fastsætte nærmere regler om registrering af foretagende omfattet af radio- og fjernsynslovens § 47, stk. 2.

Formålet med bestemmelsen er at udvide kulturministerens hjemmel til, i lyset af den nye mulighed for distribution af programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder, at fastsætte nærmere regler om registrering til også at omfatte regler om registrering af foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder. Hjemlen kommer hermed til at svare til den gældende hjemmel til at fastsætte nærmere regler om registrering af foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendemuligheder.

Til nr. 10

Efter den gældende bestemmelse i radio- og fjernsynslovens § 47, stk. 4, er kulturministeren bemyndiget til at kunne fastsætte nærmere regler om at gøre identifikation af et foretagende over for seere, lyttere og brugere tilgængelig.

I forlængelse af forslaget i § 1, nr. 8, om at udvide registreringskravet til også at omfatte foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder, foreslås det, at også bemyndigelsesbestemmelsen i § 47, stk. 4, udvides til også at omfatte foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale radio-sendemuligheder, herunder at udvide gruppen, som oplysningerne skal tilgængeliggøres over for, med lyttere.

Formålet med bestemmelsen er at udvide kulturministerens hjemmel til fastsættelse af nærmere regler om at gøre identifikation af et foretagende over for seere, lyttere og brugere tilgængelig. Det bliver hermed muligt at fastsætte nærmere regler om, at foretagender, der registreres, fordi de udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder, også skal gøre oplysninger, der identificerer foretagendet over for seere, lyttere og brugere, tilgængelige, svarende til hvad der allerede gælder for registrerede foretagende, der udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendemuligheder.

Til nr. 11

Efter radio- og fjernsynslovens § 87, stk. 1, 1. pkt., skal DR, de regionale TV 2-virksomheder, indehavere af tilladelser til programvirksomhed og registrerede foretagende optage og opbevare alle programmer i 3 måneder i overensstemmelse med regler, der fastsættes af kulturministeren.

Den gældende pligt for DR, de regionale TV 2-virksomheder, indehavere af tilladelse til programvirksomhed og registrerede foretagender til at optage og opbevare alle programmer i 3 måneder foreslås ændret til 6 måneder i overensstemmelse med medieansvarslovens regler om opbevaring.

Der henvises iøvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.1.

Til nr. 12

Efter den gældende bestemmelse i radio- og fjernsynslovens § 92 a er kulturministeren bemyndiget til at fastsætte regler om fordeling af tilskud, vilkår for anvendelse af tilskud og indsendelse af ansøgninger m.v. vedrørende tilskud, der udbetales i medfør af radio- og fjernsynslovens §§ 11 a og 43.

Den gældende bemyndigelse for kulturministeren til at fastsætte regler om fordeling af tilskud, vilkår for anvendelse af tilskud og indsendelse af ansøgninger m.v. foreslås ændret, således at der også er adgang til at fastsætte regler om regnskabsaflægelse og revision.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, jf. afsnit 3.3.2.

Til nr. 13

Efter den gældende bestemmelse i radio- og fjernsynslovens § 93, stk. 1, nr. 6, kan foretagender, der undlader at lade sig registrere i overensstemmelse med lovens registreringskrav, straffes med bøde.

Det foreslås fastsat, at foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale radiosendemuligheder, som undlader at lade sig registrere, jf. radio- og fjernsynslovens § 47, også kan straffes med bøde. Hermed sikres en ligestilling af alle registreringspligtige foretagender efter radio- og fjernsynsloven.

Registreringskravet indebærer, at man over for Radio- og tv-nævnet skal oplyse en række oplysninger, som er nærmere beskrevet i bekendtgørelse nr. 100 af 28. januar 2010 om programvirksomhed på grundlag af registrering samt om demand-audiovisuel programvirksomhed, f.eks. foretagnets navn og hjemsted, organisationsform, økonomiske forhold m.m.

Til § 2

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede bestemmelser til radio- og fjernsynsloven §§ 6 a og 7 b (lovforslagets § 1, nr. 3 og 4).

Efter gældende regler i lejelovens kapitel VII A kan udlejeren kræve sine udgifter til etablering, forbedring og drift af fællesantenneanlæg refunderet. Udlejeren kan forlange de nødvendige og rimelige udgifter til etablering, forbedring og

drift heraf refunderet, herunder udgifter til administration. Udgifterne kan kræves refunderet hos de lejere, som enten som en del af lejeaftalen eller efterfølgende har givet samtykke til at være tilsluttet og deltage i betaling m.v. vedrørende fællesantenneanlægget.

Udgifterne til fællesantenneanlæg m.v. fordeles som udgangspunkt på samtlige lejemaal i ejendommen med lige store beløb. Er der hel eller delvis valgfrihed for lejerne i ejendommen, skal lejerne dog kun betale for de faktisk modtagne programmer.

Som følge af den i § 6 a foreslåede regel i radio- og fjernsynsloven vil lejere fremover og uanset eventuel aftale med udlejer om levering af programforsyning kunne opnå fritagelse for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, dog med visse undtagelser.

De nærmere regler for, hvordan lejeren meddeler udlejeren, at lejeren ønsker at blive fritaget for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, vil blive fastsat i den bekendtgørelse, som kulturministeren i medfør af § 6 a, stk. 7, får mulighed for at udstede.

Derfor foreslås lejelovens § 46 c, stk. 1, 4. pkt., ændret, så det præciseres i bestemmelsen, at de lejere, der under iagttagelse af reglerne i radio- og fjernsynsloven fravælger tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, kun kan forpligtes til at betale for de programmer, lejeren har adgang til. Det vil sige, at vælger lejeren ikke at modtage nogen programforsyning fra den fælles programforsyning, så skal lejeren heller ikke betale for programmer.

Fritagelse for betaling omfatter imidlertid kun de udgifter, som vedrører programforsyningen. For så vidt angår de faste udgifter, det vil sige udgifter til etablering, forbedring og drift, herunder administration, af fællesantenneanlægget, foreslås af de grunde, som er nærmere beskrevet i afsnit 3.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger, forskellige regler, alt efter hvem der ejer fællesantenneanlægget, og hvordan det er indrettet. Det fremgår af de nævnte bemærkninger, at det i praksis vil rumme betydelige udfordringer i administrationen af udlejerens fællesantenneanlæg, hvis de enkelte husstande kan fritages for at bidrage til finansiering af de faste omkostninger, som er forbundet med anlægget.

I den foreslåede bestemmelse i radio- og fjernsynslovens § 6 a, stk. 2, er det foreslået, at husstande uanset fravalg af programforsyning også fremover vil kunne forpligtes til at bidrage til refusion af de af udlejeren afholdte udgifter til etablering og forbedring m.v. af udlejerens fællesantenneanlæg. Det vil sige, at alle lejere uanset eventuelt fravalg af programforsyning også fremover skal bidrage til refusionen af de af udlejer afholdte såkaldte faste udgifter, det vil sige udgifter til etablering og forbedring m.v. af fællesantenneanlægget.

Som det fremgår af afsnit 3.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger og af bemærkningerne til den foreslåede § 6 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, som indeholder en nær-

mere beskrivelse af de omkostninger, der er forbundet med et fællesantenneanlæg, tænkes der her på udgifter til forrentning og afskrivning af anlægget, vedligeholdelse og anden drift, hvis størrelse som udgangspunkt er uafhængigt af antal tilsluttede husstande. Udgifter til administration af antennebidrag m.v. anses i denne sammenhæng for at være faste udgifter, som alle lejere uanset eventuelt fravalg kan forpligtes til at betale til.

Som en konsekvens af det foreslåede 4. pkt. vil alle lejere – også de som har fravalgt tilslutning til fællesantennen – også fremover kunne forpligtes til at betale til de udgifter, som udlejeren har afholdt til etablering og forbedring m.v. af et fællesantenneanlæg. Lejerne bidrager ligesom efter de gældende regler også fremover ligeligt til betalingen af sådanne faste udgifter.

Ejes anlægget af en kommerciel tv-distributør e.l., vil de lejere, der ønsker at blive fritaget for tilslutning og betaling til fællesantenneanlægget, efter det foreslåede § 46 c, stk. 1, 5. pkt., derimod ikke længere kunne pålægges at betale til de faste udgifter ved anlægget. Disse lejere vil dog også fremover kunne pålægges at betale for udlejers administration af anlægget, jf. den foreslåede bestemmelse i § 6 a, stk. 2, i radio- og fjernsynsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Det vil sige, at ejes anlægget af en kommerciel tv-distributør, vil de lejere, som fravælger tilslutning til fællesantennen, både kunne opnå fritagelse for betaling til programforsyning og for faste udgifter forbundet med anlægget, bortset fra de udgifter, der er forbundet med udlejers administration af fællesantennen.

I det foreslåede § 46 c, stk. 1, 6. pkt., gøres dog en undtagelse fra 5. pkt. I de tilfælde, hvor anlægget er ejet af en kommerciel tv-distributør e.l., men også benyttes til fremføring af andre elektroniske kommunikationstjenester, vil alle husstande uanset eventuelt fravalg af fælles programforsyning kunne pålægges at betale til etablering, forbedring og drift af anlægget. Alle husstande vil endvidere kunne pålægges at betale udgifter til dækning af udlejers administration af anlægget, jf. den foreslåede bestemmelse i radio- og fjernsynslovens § 6 a, stk. 2.

Det vil sige, at ejes et anlæg, som også fremfører internet, af en kommerciel tv-distributør, så vil alle lejere, uanset eventuelt fravalg af programforsyning, kunne forpligtes til at betale til de af tv-distributøren afholdte faste udgifter samt til den administration, udlejeren har i forbindelse med fællesantenneanlægget.

I gældende lejelov er ikke angivet et specifikt beløb, som udlejer kan beregne sig for administration af fællesantenneanlægget. Der har imidlertid tidligere været sådanne regler i lejeloven. Med lov nr. 380 af 20. maj 1992 om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene, lov om boligbyggeri, lov om boliger for ældre og personer med handicap, lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber og lov om individuel boligstøtte (udgifter

til fællesantenner m.v.) blev i en række boliglove indsat særlige regler om betaling af udgifter til fællesantenner m.v.

Efter disse regler kunne udlejeren eller andelsboligforeningen beregne sig et beløb til dækning af udgifter til administration af fællesantenneanlægget, der svarer til 3 pct. af antennebidraget, dog højst 60 kr. pr. lejemål pr. år. Dette beløb reguleredes én gang årligt med satsreguleringsprocenten.

Ved lov nr. 406 af 31. maj 2000 udgik specifikationen af de enkelte poster på antennebudgettet af loven. I bemærkningerne til disse lovændringer var imidlertid anført, at dette ikke er udtryk for en ændring i størrelsen og arten af de udgifter, udlejeren kan forlange dækket via opkrævningen af fællesantenneudgifter, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, s. 6266.

Med lovforslaget foreslås ikke fastsat et specifikt beløb til dækning af udlejers administration af fællesantenneanlægget. Det forudsættes imidlertid, at et rimeligt administrationsbidrag i 2015-niveau vil være i størrelsesordenen ca. 100 kr. pr. år. pr. lejemål, medmindre der foreligger ganske særlige forhold.

Der ændres ikke ved de øvrige regler i lejelovens kapitel VII A, herunder reglerne om, at huslejenævnet afgør uenighed mellem lejeren og udlejeren vedrørende lejers betaling til fællesantenne m.v., og at udgifter til fællesantenne m.v. ikke må indeholdes i lejen. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, indebærer lovforslaget dog, at huslejenævnets kompetence udvides til også at behandle klager vedrørende spørgsmål om fritagelse fra den fælles programforsyning i medfør af radio- og fjernsynslovens § 6 a, stk. 1-6, samt regler udstedt i medfør af stk. 7. I de tilfælde, hvor der klages til huslejenævnet over overtrædelse af § 6 a, stk. 5, kan huslejenævnet i særlige tvivlstilfælde anmode Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om en vejledende udtalelse til brug for sagens behandling.

Der ændres endvidere ikke ved hjemlen i lejelovens § 46 d, stk. 1, til, at udlejeren uanset modstående aftale med 6 måneders varsel kan ophøre med at levere fælles tv-signaler i ejendommen, hvis udlejeren måtte ønske dette. Dette vil eksempelvis kunne være aktuelt i tilfælde, hvor en stor del af lejerne har fravalgt den fælles programforsyning i ejendommen.

De foreslåede regler i radio- og fjernsynsloven om fritagelse for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning indebærer, at også lejere, hvor det i lejekontrakten er anført, at udlejer leverer programforsyning, vil kunne anmode om fritagelse for at være tilsluttet programforsyningen. Er der før reglernes ikrafttræden indgået en aftale mellem udlejeren og en tv-distributør om levering af programforsyning, henvises til overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 4, stk. 2.

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede bestemmelser til radio- og fjernsynsloven §§ 6 a og 7 b (lovforslagets § 1, nr. 3 og 4).

I almene boligorganisationer er det som led i beboerdemokratiet beboerne selv, som beslutter, om der skal være en fælles programforsyning, og hvilken programforsyning der i givet fald skal leveres i ejendommen. Beslutning herom træffes af et flertal blandt lejerne på et beboermøde.

Efter gældende regler i almenlejelovens kapitel 11 kan udlejeren, det vil sige den almene boligorganisation, kræve sine udgifter til etablering og drift af en fælles programforsyning refunderet. Udlejeren kan forlange de nødvendige og rimelige udgifter til etablering, forbedring og drift heraf refunderet, herunder udgifter til administration.

Udgifterne til fællesantenneanlæg m.v. fordeles som udgangspunkt på samtlige lejemaal i ejendommen med lige store beløb. Er der hel eller delvis valgfrihed for lejerne i ejendommen, skal lejerne dog kun betale for de faktisk modtagne programmer.

Som følge af den i § 6 a foreslåede regel i radio- og fjernsynsloven vil lejere fremover og uanset beboermødets eventuelle beslutning om levering af fælles programforsyning kunne opnå fritagelse for tilslutning til og betaling for den fælles programforsyning.

De nærmere regler for, hvordan lejerne meddeler udlejeren, at lejerne ønsker at blive fritaget for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, vil blive fastsat i den bekendtgørelse, som kulturministeren i medfør af § 6 a, stk. 7, får mulighed for at udstede.

Derfor foreslås almenlejelovens § 62, stk. 1, 4. pkt., ændret, så det præciseres i bestemmelsen, at de lejere, der under iagttagelse af reglerne i radio- og fjernsynsloven fravælger tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, kun skal betale for de programmer, lejerne har adgang til. Det vil sige, at vælger lejerne ikke at modtage nogen programforsyning fra den fælles programforsyning, så skal lejerne heller ikke betale for nogen programmer.

Fritagelse for betaling omfatter imidlertid kun de udgifter, som vedrører programforsyningen. For så vidt angår de faste udgifter til etablering, forbedring og drift, herunder administration, af fællesantenneanlæg m.v., foreslås af de grunde, som er nærmere beskrevet i afsnit 3.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger, forskellige regler, alt efter hvem der ejer fællesantenneanlægget, og hvordan det er indrettet. Det fremgår af de nævnte bemærkninger, at det i praksis vil rumme betydelige udfordringer i administrationen af udlejers fællesantenneanlæg, hvis de enkelte husstande kan fritages for at bidrage til finansiering af de faste omkostninger, som er forbundet med anlægget.

I den foreslåede bestemmelse i radio- og fjernsynslovens § 6 a, stk. 2, er det foreslået, at husstande, uanset fravalg af fælles programforsyning, også fremover vil kunne forpligtes til at bidrage til refusion af de af udlejeren afholdte udgifter til etablering, forbedring og drift af udlejers fællesantenneanlæg. Det vil sige, at alle lejere uanset eventuelt fravalg af programforsyning også fremover skal bidrage til refusion af de af udlejeren afholdte såkaldte faste udgifter, det vil sige udgifter til etablering og forbedring m.v. af fællesantenneanlægget.

Som det fremgår af afsnit 3.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger og af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i radio- og fjernsynslovens § 6 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, som indeholder en nærmere beskrivelse af de omkostninger, der er forbundet med et fællesantenneanlæg, tænkes der her på udgifter til forrentning og afskrivning af anlægget, vedligeholdelse og anden drift, hvis størrelse som udgangspunkt er uafhængig af antal tilsluttede husstande. Udgifter til administration af antennebidrag m.v. anses i denne sammenhæng for at være faste udgifter, som alle lejere uanset eventuelt fravalg skal betale til.

Som en konsekvens af det foreslåede 4. pkt. vil alle lejere – også de som har fravalgt tilslutning til fællesantennen – også fremover kunne forpligtes til at betale til de udgifter, som udlejeren har afholdt til etablering og forbedring m.v. af et fællesantenneanlæg. Lejerne bidrager ligesom efter de gældende regler også fremover ligeligt til betalingen af sådanne faste udgifter.

Ejes anlægget af en kommerciel tv-distributør e.l., vil de lejere, der ønsker at blive fritaget for tilslutning og betaling til fællesantenneanlægget, efter det foreslåede § 62, stk. 1, 5. pkt., derimod ikke længere kunne pålægges at betale til de faste udgifter ved anlægget. Disse lejere vil dog også fremover kunne pålægges at betale for udlejers administration af anlægget, jf. den foreslåede bestemmelse i § 6 a, stk. 2, i radio- og fjernsynsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Det vil sige, at ejes anlægget af en kommerciel tv-distributør, vil de lejere, som fravælger tilslutning til fællesantennen, både kunne opnå fritagelse for betaling til programforsyning og for faste udgifter forbundet med anlægget, bortset fra de udgifter, der er forbundet med udlejers administration af fællesantennen.

I det foreslåede § 62, stk. 1, 6. pkt., gøres dog en undtagelse fra 5. pkt. I de tilfælde, hvor anlægget er ejet af en kommerciel tv-distributør e.l., men også benyttes til fremføring af andre elektroniske kommunikationstjenester, vil alle husstande uanset eventuelt fravalg af fælles programforsyning kunne pålægges at betale til etablering, forbedring og drift af anlægget. Alle husstande vil endvidere kunne pålægges at betale udgifter til dækning af udlejers administration af anlægget, jf. den foreslåede bestemmelse i radio- og fjernsynslovens § 6 a, stk. 2.

Det vil sige, at ejes et anlæg, som også fremfører internet, af en kommerciel tv-distributør, så vil alle lejere, uanset eventuelt fravalg af programforsyning, kunne forpligtes til at betale til de af tv-distributøren afholdte faste udgifter samt til den administration, udlejeren har i forbindelse med fællesantenneanlægget.

I gældende lejelov er ikke angivet et specifikt beløb, som udlejer kan beregne sig for administration af fællesantenneanlægget. Der har imidlertid tidligere været sådanne regler i lejeloven. Med lov nr. 380 af 20. maj 1992 om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene, lov om boligbyggeri, lov om boliger for ældre og personer med handicap, lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber og lov om individuel boligstøtte (udgifter til fællesantennener m.v.) blev i en række boliglove indsat særlige regler om betaling af udgifter til fællesantennener m.v.

Efter disse regler kunne udlejeren eller andelsboligforeningen beregne sig et beløb til dækning af udgifter til administration af fællesantenneanlægget, der svarer til 3 pct. af antennebidraget, dog højst 60 kr. pr. lejemål pr. år. Dette beløb reguleredes én gang årligt med satsreguleringsprocenten.

Ved lov nr. 968 af 17. december 1997 udgik specifikationen af de enkelte poster på antennebudgettet af loven. I bemærkningerne til disse lovændringer var imidlertid anført, at dette ikke er udtryk for en ændring i størrelsen og arten af de udgifter, udlejeren kan forlange dæket via opkrævningen af fællesantenneudgifter, jf. Folketingstidende 1997-98, tillæg A, s. 750.

Med lovforslaget foreslås ikke fastsat et specifikt beløb til dækning af udlejerens administration af fællesantenneanlægget. Det forudsættes imidlertid, at et rimeligt administrationsbidrag i 2015-niveau vil være i størrelsesordenen ca. 100 kr. pr. år. pr. lejemål, medmindre der foreligger ganske særlige forhold.

Ud over den foreslåede ændring af almenlejelovens § 62, stk. 2 (lovforslagets § 3, nr. 2), ændres der ikke ved de øvrige regler i almenlejelovens kapitel 11, herunder reglerne om, at beboerklagenævnet afgør uenighed mellem lejeren og udlejeren vedrørende lejerenes betaling til fællesantenne m.v., og at udgifter til fællesantenne m.v. ikke må indeholdes i lejen. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, indebærer lovforslaget dog, at beboerklagenævnens kompetence udvides til også at behandle klager vedrørende spørgsmål om fritagelse fra den fælles programforsyning i medfør af radio- og fjernsynslovens § 6 a, stk. 1-6, samt regler udstedt i medfør af stk. 7. I de tilfælde, hvor der klages til beboerklagenævnet over overtrædelse af § 6 a, stk. 5, kan beboerklagenævnet i særlige tvivlstilfælde anmode Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om en vejledende udtalelse til brug for sagens behandling.

Der ændres endvidere ikke ved hjemlen i almenlejelovens § 63, stk. 1, til, at udlejeren uanset modstående aftale med 6 måneders varsel kan ophøre med at levere fælles tv-signaler

i ejendommen, hvis udlejeren måtte ønske dette. Dette vil eksempelvis kunne være aktuelt i tilfælde, hvor en stor del af lejerne har fravalgt den fælles programforsyning i ejendommen.

De foreslåede regler i radio- og fjernsynsloven om fritagelse for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning indebærer, at også lejere, hvor det i lejekontrakten er anført, at udlejer leverer programforsyning, vil kunne anmode om fritagelse for at være tilsluttet programforsyningen. Er der før reglerne ikrafttræden indgået en aftale mellem udlejeren og en tv-distributør om levering af programforsyning, henvises til overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 4, stk. 2.

Til nr. 2

Efter den gældende § 62, stk. 2, 4. pkt., i almenlejeloven kan lejeren forlange at betale de etablerings- og forbedringsudgifter, udlejeren med rimelighed har afholdt, kontant.

Det vides ikke, om bestemmelsen har været anvendt i praksis. Da det imidlertid vurderes, at hensynet til udlejeren og det administrative besvær, der kan være forbundet med en kontant indbetaling, vurderes unødigt bebyrdende for udlejeren, foreslås bestemmelsen ophævet. Der kan for eksempel være lejere, som vælger at betale deres andel af afholdte udgifter til etablering eller forbedring af fællesantenneanlægget m.v. kontant, hvorefter der indtræder en situation, hvor udlejeren må tilbagebetale det kontant indbetalte beløb helt eller delvist. Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvis udlejeren vælger at ophøre med at levere fælles programforsyning, idet udlejeren i så fald skal tilbagebetale den del af den kontant betalte godtgørelse, som vedrører den restende del af afskrivningsperioden.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft 1. juli 2016.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* lægges der op til at etablere en særlig overgangsordning for de tilfælde, hvor der ved lovens ikrafttræden er indgået en aftale mellem ejeren af et fællesantenneanlæg og en tv-distributør eller programudbyder eller mellem ejeren af en ejendom, en ejerforening, andelsboligforening eller lignende og ejeren af et fællesantenneanlæg om fælles programforsyning, der gennem vilkår m.v. hindrer husstande i at udøve den i § 6 a, stk. 1, nævnte ret, eller hindrer ejere af ejendomme, ejerforeninger, andelsboligforeninger eller lignende i at efterkomme husstandes anmodning om fritagelse efter § 6 a, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 3).

Det følger således af den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, at hvis der ved lovens ikrafttræden er indgået en sådan aftale, træder forpligtelsen til at fritage husstande for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning i bestemmelsen i § 6 a, stk. 1, først i kraft enten fra aftalens udløb eller ved udgangen af en periode, der svarer til aftalens opsigelsesvarsel,

således at det er det tidligste af disse tidspunkter, der finder anvendelse.

Det følger endvidere af bestemmelsen i stk. 2, at hvis aftalen ikke udløber men indeholder et opsigelsesvarsel, regnes forpligtelsen først fra udgangen af en periode svarende til opsigelsesvarslet regnet fra den 1. oktober 2016.

Endelig følger det af bestemmelsen i stk. 2, at hvis aftalen – ud over at indeholde et opsigelsesvarsel – også indeholder en uopsigelighedsperiode, får lovens forpligtelse først virkning fra det senere tidspunkt, hvor aftalen tidligst kan opsiges.

For aftaler, der ikke indeholder opsigelsesvarsler eller uopsigelighedsperioder og dermed er fuldt fleksible i forhold til fritagelse af husstande, får loven virkning ved ikrafttrædelsestidspunktet.

Bestemmelsen i stk. 2 gennembryder ikke i sig selv allerede indgåede aftaler. Det vil således være foreningen hhv. udlejeren, der skal opsiges en allerede indgået kontrakt med henblik på at kunne imødekomme husstandes anmodning om fritagelse efter § 6 a, stk. 1, på det tidspunkt, hvor fritagel-

sesretten får virkning. Foreningen hhv. udlejeren må tage stilling til, hvorvidt aftalen reelt indebærer en hindring for, at husstande kan udøve den i § 6 a, stk. 1, nævnte ret, eller hindrer ejeren af ejendomme, ejerforeningen, andelsboligforeningen eller lignende i at efterkomme husstandes anmodning om fritagelse efter § 6 a, stk. 1, og om den som følge heraf bør opsiges.

Vilkår m.v., der hindrer fritagelse, kan ud over et egentligt forbud også antage andre former, jf. nærmere herom i de specielle bemærkninger til § 6 a, stk. 5 (lovforslagets § 1, nr. 3).

Overgangsordningen vil sikre, at forpligtelsen i den foreslåede bestemmelse i § 6 a, stk. 1, til at fritage husstande fra en allerede indgået aftale om tilslutning til og betaling for tv-forsyning først vil få virkning, når eksisterende aftaler vedrørende ejendommens eller foreningens fælles programforsyning ophører eller kan opsiges (alternativt genforhandles). Herved sikres det, at hverken ejendomsejeren, foreningen eller kommercielle aftalparter påføres et tab som følge af, at husstandene fritages fra tilslutning til og betaling for fælles programforsyning.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 255 af 20. marts 2014, som ændret ved lov nr. 1517 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

Distribution af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendemuligheder

1. Overskriften før § 3 affattes således:

”Distribution af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale radio- og tv-sendemuligheder”.

§ 3. Distribution af danske og udenlandske lyd- og billedprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendenet kan kun ske med tilladelse fra Radio- og tv-nævnet.

2. I § 3, stk. 1, indsættes efter "digitale": " radio- og".

Stk. 2-5. ---

3. Efter § 6 indsættes:

”6 a. Ejere af fællesantenneanlæg samt ejere af ejendomme, ejerforeninger, andelsboligforeninger eller lignende i det omfang, de indgår aftale med ejere af fællesantenneanlæg om fælles programforsyning, skal sikre, at husstande efter anmodning fritages for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning i anlægget, herunder etablering, forbedring og drift af anlægget, jf. dog stk. 2 og 3. Fritagelse skal ske med et varsel svarende til de til enhver tid gældende regler om ret til opsigelse af aftaler om løbende tjenesteydelser i lov om forbrugerftaler.

Stk. 2. Uanset stk. 1, kan husstande pålægges at betale til etablering, forbedring og drift af fællesantenneanlæg, der ejes af ejeren af ejendommen, ejerforeningen, andelsboligforeningen eller lignende, ligesom husstande kan pålægges at betale til den administration, som ejere af ejendomme, ejerforeninger, andelsboligforeninger eller lignende har i forbindelse med et fællesantenneanlæg.

Stk. 3. Uanset stk. 1, kan husstande pålægges at betale til etablering, forbedring og drift af fællesantenneanlæg, der ikke ejes af ejeren af ejendommen, ejerforeningen, andelsboligforeningen eller lignende, hvis anlægget ud over programforsyning også benyttes til fremføring af andre elektroniske kommunikationstjenester i ejendommen eller foreningen.

Stk. 4. Stk. 1 finder ikke anvendelse for anlæg, hvor det teknisk ikke er muligt at frakoble enkelte husstande.

Stk. 5. Ejere af fællesantenneanlæg må ikke opstille vilkår m.v., der hindrer husstande i at udøve den i stk. 1 nævnte ret, eller hindrer ejere af ejendomme, ejerforeninger, andelsbo-

ligforeninger eller lignende i at efterkomme husstandes anmodning om fritagelse efter stk. 1.

Stk. 6. En husstand, der har benyttet sig af fritagelsesmuligheden i stk. 1, må ikke på ny forpligtes til tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 7. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om fritagelse for tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, jf. stk. 1-6."

4. Efter § 7 a indsættes:

”§ 7 b. Slots- og Kulturstyrelsen fører tilsyn med overholdelse af § 6 a, stk. 1-6, samt regler udstedt i medfør af stk. 7, såfremt forholdet ikke kan indbringes for andet administrativt klageorgan i medfør af boliglovgivningen. Slots- og Kulturstyrelsen kan på baggrund af sit tilsyn træffe afgørelser vedrørende § 6 a, stk. 1-6, samt regler udstedt i medfør af stk. 7. Slots- og Kulturstyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.”

§ 41. Radio- og tv-nævnet har følgende opgaver vedrørende distribution af lyd og billedprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale sendemuligheder:

- 1) At træffe afgørelse om tilladelser til distribution af danske og udenlandske lyd- og billedprogrammer ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendenet, at udstede sådanne tilladelser og at føre tilsyn med virksomheden, jf. § 3.

2-3) ---

§ 42. Radio- og tv-nævnet har følgende opgaver vedrørende programvirksomhed på grundlag af tilladelse eller registrering:

- 1) ---
- 2) At registrere foretagender, som udøver programvirksomhed ved hjælp af satellit, fællesantenneanlæg, jordbaserede digitale tv-sendemuligheder, kortbølgesendemuligheder eller øvrige elektroniske kommunikationsnet, og at føre tilsyn med programvirksomheden, jf. § 47.

3-5) ---

5. I § 41, stk. 1, nr. 1, indsættes efter "digitale": " radio- og".

6. I § 42, stk. 1, nr. 2, indsættes efter "digitale": " radio- og".

§ 47. Foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af satellit, fællesantenneanlæg, jordbaserede digitale tv-sendemuligheder, kortbølgesendemuligheder eller øvrige elektroniske kommunikationsnet, og som hører under dansk myndighed, skal lade sig registrere hos Radio- og tv-nævnet, jf. dog stk. 2. Medietjenesteudbydere, der udbyder on demand-audiovisuel programvirksomhed omfattet af § 2, stk. 1, nr. 4, kan udøve programvirksomhed uden registrering.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om registrering i henhold til stk. 1, 1. pkt.

Stk. 4. Kulturministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om de foretagender, der er omfattet af stk. 1 og 2, herunder regler om, at foretagenderne skal gøre oplysninger, der identificerer foretagendet over for seerne og brugerne, tilgængelige.

§ 87. DR, de regionale TV 2-virksomheder, indehavere af tilladelse til programvirksomhed og registrerede foretagender skal optage og i 3 måneder opbevare alle programmer i overensstemmelse med regler, der kan fastsættes af kulturministeren. I forbindelse med behandlingen af en sag vedrørende programvirksomheden, herunder vedrørende udsendte reklamer, kan det pålægges foretagender at aflevere optagelser af programmerne. Hvis behandlingen af en sag gør det nødvendigt, kan det pålægges foretagendet at opbevare programmerne i mere end 3 måneder.

Stk. 2. ---

§ 92 a. Kulturministeren kan fastsætte regler om fordelingen af tilskud, vilkår for anvendelse af tilskud og indsendelse af ansøgninger m.v. vedrørende tilskud, der udbetales i medfør af lovens §§ 11 a og 43.

Stk. 2-4. ---

§ 93. Med bøde straffes den, der

1-5) ---

6) undlader at lade sig registrere i overensstemmelse med § 47, stk. 1,

7-14) ---

Stk. 2-3. ---

§ 46 c. Er ejendommen forsynet med eget fællesantenneanlæg til radio- og fjernsynsmodtagelse, eller har ejendommen programforsyning udefra, kan udlejeren forlange de nødvendige og rimelige udgifter til etablering og forbedring, jf. stk. 2, og drift heraf refunderet, herunder udgifter til administra-

7. I § 47, stk. 1, 1. pkt., udgår ", jordbaserede digitale tv-sendeligheder" og ", jf. dog stk. 2".

8. I § 47 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

"Stk. 2. Foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale radio- og tv-sendemuligheder, hvortil der er udstedt distributionstilladelse i henhold til § 3, stk. 1, eller stk. 4, og som hører under dansk myndighed, skal lade sig registrere hos Radio- og tv-nævnet, jf. dog stk. 3."

Stk. 2-4 bliver herefter til stk. 3-5.

9. I § 47, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter "stk. 1, 1. pkt.": ", og stk. 2."

10. I § 47, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres "stk. 1 og 2" til: ", stk. 1-3" og efter "seerne" indsættes: ", lytterne".

11. I § 87, stk. 1, 1. pkt. og 3. pkt., ændres "3 måneder" til: "6 måneder".

12. I § 92 a, stk. 1 indsættes efter "fordelingen af tilskud,": "regnskabsafklæggelse og revision,".

13. I § 93, stk. 1, nr. 6, indsættes efter "§ 47, stk. 1" : "og 2".

§ 2

I lov om leje, jf. lovbekendtgørelse nr. 809 af 1. juli 2015, foretages følgende ændring:

tion. Det samme gælder for ejendommens forsyning med adgang til elektroniske kommunikationstjenester. Udgifterne fordeles ligeligt på de lejemål i ejendommen, som ifølge aftale med lejeren er forpligtet til at bidrage til fællesantenneanlægget eller til den fælles forsyning med adgang til elektroniske kommunikationstjenester. I ejendomme, hvor lejeren har individuelt valg af programudbud eller elektroniske kommunikationstjenester, skal den enkelte lejer dog kun betale for de programmer eller de elektroniske kommunikationstjenester, lejeren har adgang til. Udgifterne kan ikke indeholdes i lejen.

Stk. 2-3. ---

§ 62. Er ejendommen forsynet med eget fællesantenneanlæg til radio- og fjernsynsmodtagelse, eller har ejendommen programforsyning udefra, kan udlejer forlange de nødvendige og rimelige udgifter til etablering og forbedring, jf. stk. 2, og drift heraf refunderet, herunder udgifter til administration. Det samme gælder for ejendommens forsyning med adgang til elektroniske kommunikationstjenester. Udgifterne fordeles ligeligt på lejemålene i ejendommen. I ejendomme, hvor lejeren har individuelt valg af programudbud eller elektroniske kommunikationstjenester, skal den enkelte lejer dog kun betale for de programmer eller de elektroniske kommunikationstjenester, lejeren har adgang til. Udgifterne kan ikke indeholdes i lejen.

Stk. 2. Udlejer kan forlange, at lejeren godtgør udlejer de etablerings- og forbedringsudgifter, der med rimelighed er afholdt. Den del af udgiften, der dækkes af udbetaling fra Landsbyggefonden efter kapitel 7 i lov om almene boliger m.v., medregnes ikke i etableringsudgiften. Udlejer kan forlange en passende forrentning og afskrivning af udgifterne. Lejeren kan dog forlange at betale beløbet kontant.

Stk. 3-4. ---

1. § 46 c, stk. 1, 4. pkt. ophæves og i stedet indsættes:

”For lejemål, hvor lejeren under iagttagelse af reglerne i § 6 a i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og de i medfør af § 6 a, stk. 7, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed udstedte regler har fravalgt tilslutning til og betaling for fælles programforsyning, eller hvor lejeren har individuelt valg af elektroniske kommunikationstjenester, skal den enkelte lejer dog kun betale for de programmer eller de elektroniske kommunikationstjenester, som lejeren har adgang til. Har lejeren fravalgt tilslutning til og betaling for programforsyning i et fællesantenneanlæg, som ejes af andre end udlejer, kan lejeren ikke pålægges at betale til etablering, forbedring og drift af anlægget, bortset fra rimelige udgifter til administration. Ejes fællesantenneanlægget af andre end udlejer, og benyttes anlægget også til fremføring af andre elektroniske kommunikationstjenester, kan alle husstande uanset fravalg af fælles programforsyning pålægges at betale til etablering, forbedring og drift, herunder administration af anlægget.”

§ 3

I lov om almene boliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 961 af 11. august 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1611 af 22. december 2010, § 3 i lov nr. 517 af 5. juni 2012, § 2 i lov nr. 518 af 5. juni 2012, § 2 i lov nr. 273 af 19. marts 2013, § 3 i lov nr. 901 af 4. juli 2013 og § 4 i lov nr. 439 af 6. maj 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 62, stk. 1, 4. pkt. ophæves og i stedet indsættes:

”For lejemål, hvor lejeren under iagttagelse af reglerne i § 6 a i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og de i medfør af § 6 a, stk. 7, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed udstedte regler har fravalgt tilslutning til og betaling for fælles tv-forsyning, eller hvor lejeren har individuelt valg af elektroniske kommunikationstjenester, skal den enkelte lejer dog kun betale for de programmer eller de elektroniske kommunikationstjenester, som lejeren har adgang til. Har lejeren fravalgt tilslutning til og betaling for et fællesantenneanlæg, som ejes af andre end udlejer, kan lejeren ikke pålægges at betale til etablering, forbedring og drift af anlægget, bortset fra rimelige udgifter til administrationen. Ejes fællesantenneanlægget af andre end udlejer, og benyttes anlægget også til fremføring af andre elektroniske kommunikationstjenester, kan alle husstande uanset fravalg af fælles programforsyning pålæg-

ges at betale til etablering, forbedring og drift, herunder administration af anlægget.”.

2. I § 62, stk. 2, udgår 4. pkt.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2016.

Stk. 2. Er der før 1. juli 2016 indgået aftale mellem ejeren af et fællesantenneanlæg og en tv-distributør eller programudbyder eller mellem ejeren af en ejendom, en ejerforening, andelsboligforening eller lignede og ejeren af et fællesantenneanlæg om fælles programforsyning, der gennem vilkår m.v. hindrer husstande i at udøve den i § 6 a, stk. 1, nævnte ret, eller hindrer ejere af ejendomme, ejerforeninger, andelsboligforeninger eller lignende i at efterkomme husstandes anmodning om fritagelse efter § 6 a, stk. 1, får forpligtelsen i § 6 a, stk. 1, først virkning fra det tidligste af følgende tidspunkter:

- 1) aftalens udløb eller
- 2) udgang af en periode, der svarer til aftalens opsigelsesvarsel, regnet fra den 1. oktober 2016 eller det senere tidspunkt, hvor aftalen tidligst kan opsiges fra.